

ЦІКАВА Газета

на вихідні

26 січня 2018 року №4 (8) Ціна 3 грн

На знак протесту проти русифікації Олекса Гірник спалив себе

с.4 >>>

● НІКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!

Втриматись на дошці для серфінгу, як і вистояти у житті, всесвітньо відомому християнському проповіднику допомагає сила духу і любов.

Нік Вуйчич без рук і ніг став мільйонером і... багатодітним батьком

Понад три десятиліття працюю в редакції, доводилося зустрічати чимало цікавих, просто унікальних людей, спілкуватися, писати про них. Але інтерв'ю із цим хлопцем особливо зачепило серце. Скалічений хворобою обрубок тіла — і таке веселе, привітне обличчя, що випромінювало оптимізм, щирість, відкритість, така дивовижна стійкість духу

Щасливе подружжя зі старшими дітьми.

Галина СВИТЛИКОВСЬКА

«ЯК ВІДКРИВАЮ ДВЕРІ АВТО, ТО ЛЮДИ ЗАВЖДИ ЛЯКАЮТЬСЯ»

Це було у липні 2008 року. Тоді Нік уперше прилетів до України і своє знайомство з нею розпочав із Луцька. То був лише епізод у його бурхливій публічній діяльності, яка активно набувала популярності, і у Вікіпедії, в інших джерелах про цей візит на Волинь нема ані згадки. А прибув Нік Вуджисік (це вже згодом більш уживаним стало Вуйчич) на

запрошення християнської місії «Голос надії».

У гостя був щільний графік — зустріч із представниками місце-

вих громадських організацій, що об'єднують людей з обмеженими можливостями, виступ перед лучанами на Театральному майдані, участь у богослужінні в Домі молитви. Та від інтерв'ю нашій газеті Нік не відмовився, зекономивши час на своєму відпочинку.

Зізнаюсь, я дуже хвилювалася. Хлопець — ровесник мого сина. Тоді їм обом було по 25. Нік

«Найбільш вдячний я своїм батькам, що не ховали мене від світу, не соромилися того, що в них такий син.»

стояв на стільці, щоби бачити мої очі, я сиділа навпроти. Запитав згоди розпочати розмову з молитви. Потім, аби зняти напруже-

ність, розуміюче усміхнувся:

— Коли мене бачать із вікна автомобіля, — все нормально. А як відкриваю двері авто, то люди дуже лякаються...

Нік народився 4 грудня 1982 року в Австралії в сім'ї сербських емігрантів, у нього рідкісна патологія — тетраамелія. Батько був пастором церкви, мама — медсестра. У їхній родині завжди поклалися на Бога. Тато був присутній при пологах. Ось з'явилася голівка новонародженого, плече — що таке? Немає руки... Чоловік поспішив вийти, щоб дружина-породілля не встигла помітити, як він міняється на обличчі. Батько не міг повірити в те, що побачив.

Коли до нього вийшов лікар, він гарячково запитав:

— Мій син! У нього немає руки!?

— Ні ... У вашого сина немає ані рук, ані ніг, — почув у відповідь.

Медики не могли пояснити, чому в малюка такі страшні вади, тим більше, що згодом у сім'ї з'явилося двоє здорових дітей. Юнак зізнався, що тривалий час лікарі не давали жодних прогнозів щодо того, чи зможе він хоч якось пристосуватися до життя, розглядали його як аномалію, предмет наукових експериментів.

— Найбільш вдячний я своїм батькам, що не ховали мене від світу, не соромилися того, що в них такий син. Записали у звичайну школу, де вчилися здорові діти. Надмірно не опікали, щоб я працював над собою. Було дуже важко, особливо в молодших класах,

коли доводилося терпіти насмішки однолітків. У 8 років я навіть вирішив вчинити самогубство — втопитися у ванні, — згадував Нік. — Зупинила віра у Господа і любов до рідних.

Закінчення на с. 5 >>>

«Ай, красуне, позолоти ручку!»

Як не стати жертвою вуличних шахраїв

с.7 >>>

РЕКЛАМА

Санаторій «Пролісок»

Санаторій матері та дитини «Пролісок» оголошує АКЦІЮ!!!

з 15 лютого по 15 березня 2018 року

ціна для дорослого від **419 грн** за добу
ціна для дорослого та дитини від **759 грн** за добу

У вартість включено харчування + проживання + лікування!!!

За більш детальною інформацією звертайтеся за телефонами:

+380972125061 та +380955546474

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Папа знайшов символ брехливої журналістики — біблійного змія-спокусника

Найрезонансніші події в житті України та світу очима наших журналістів

новин із біблійною історією про диявола, який, прикинувшись змієм, переконав Єву з'їсти плід забороненого дерева. Він сказав, що сатана «згодував» першій жінці неправильну інформацію.

Понтифік зазначив, що роль журналістів — це «не просто робота, а місія» і працівники ЗМІ несуть особливу відповідальність за те, щоб не подавати фальшивих новин. А щоб не вірити брехні, Папа закликав до «освіти за правду», яка допоможе людям розпізнавати «хитру і небезпечну форму спокуси, що проникає в серце з помилковими і привабливими аргументами».

Зазначимо, що брехню та пропаганду собі на озброєння поставила насамперед кремлівська «імперія зла». Її «інформаційні війська» є одним із основних елементів гібридної війни, яку веде Росія проти України. Але, як каже українська приказка, брехнею світ пройде, а назад не повернеться.

Єва — перша жертва фейкових новин

Глава Католицької церкви Франциск засудив використання брехливих новин для досягнення політич-

них цілей і закликав боротись проти «зла» неправдивої інформації. Він порівняв поширення фальшивих

У що перетворилися пальці Шовковського після 35 років у футболі

Колишній воротар збірної України та київського «Динамо» на своїй сторінці в Facebook опублікував шокуючі фотографії. На світлинах видно, як він після завершення кар'єри робить операції на травмованих пальцях. «Спорт — це не лише хвалебні відгуки і завойовані медалі та нагороди, але й кілограми пролитого поту, кілометри подоланих перешкод і тонни негативу», — прокоментував 43-річний футболіст.

● СЛОВО — ЗБРОЯ!

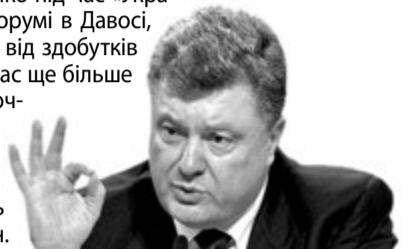
Віталій ПОРТНІКОВ,
журналіст, про нашу залежність від Москви:

Наші відносини з Росією нагадують шлюб із алкоголіком, який п'є безпробудно, б'є родичів і сусідів і практично безнадійний. Але варто пияку «зав'язати», як сусіди негайно біжать до нього в гості з тортом і фікусом та пропонують дружити домами. А що робити, якщо він — у сусідній кімнаті і у нього газ?

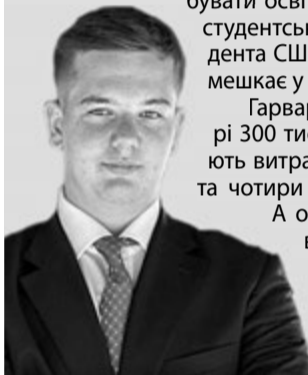
«Дайте ще півроку»: Порошенко зробив заяву про другий президентський термін

Глава держави прийме рішення щодо балотування на другий термін через півроку, коли стартує виборчий період. Як підкреслив Петро Порошенко під час «Українського сніданку» на форумі в Давосі, цей крок буде залежати від здобутків майбутніх 6 місяців: «У нас ще більше року до виборів, цикл почнеться тільки восени. Моє рішення залежатиме від того, наскільки наступні півроку будуть успішними», — сказав він.

Киянин вступив до 10 вишів США, але вибрав навчання з дочкою Обами

Георгій Солодко подав документи до 20 американських університетів та отримав запрошення у половину з них. Український випусник довго не міг вибрати між Стенфордом і Гарвардом, але в результаті вирішив здобувати освіту в останньому. Там він ділитиме студентську лаву з дочкою екс-президента США Малією Обамою, яка, до речі, мешкає у звичайному гуртожитку.

Гарвард дав українцю грант у розмірі 300 тисяч доларів. Ці кошти покривають витрати на проживання, харчування та чотири роки навчання в університеті.

А ось підручники, участь у наукових конференціях та авіаквитки студент оплачує самостійно. На жаль, Георгій — єдиний українець у цьому знаменитому навчальному закладі.

Втративши обидві ноги, 50-річна жінка збиралась народжувати

Американський сенатор і ветеран війни в Іраку Теммі Дакворт перебуває на шостому місяці вагітності. Тож Теммі стане першим сенатором США, який буде народжувати у такому статусі. Причому на момент пологів їй виповниться 50 років. У 2004-му жінка втратила обидві ноги в результаті важкого поранення під час служби пілотом гелікоптера в Іраку. Варто зазначити, що Дакворт має дочку Абігайль, і, як показало УЗД, у неї знову буде дівчинка.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продається комбайн «Клаас Консул» у доброму стані (шир. жатки — 3 м).

Тел.
066 11 07 345.

Туреччина ввела війська у Сирію

Точніше, у її північно-східну частину Афрін, де проживають курди. Турки заявили, що хочуть створити 30-кілометрову санітарну зону вздовж свого кордону. Наразі наступ відбувається не дуже вдало, а курди у відповідь на обстріли своїх міст ведуть вогонь по турецьких населених пунктах, зокрема по місту Кіліс. У самій Туреччині тих, хто вийшов на мітинги проти війни, кинули за ґрати.

Нагадаємо, що курди — це численний народ, територію проживання якого між собою поділили кілька держав: Ірак, Сирія, Іран та Туреччина. У Сирії та Іраку курди фактично вже мають свої

державні утворення. Керівництво Туреччини боїться, щоб і місцеві курди не взяли приклад із сусідів. Адже якщо об'єднати всі землі цього народу, то Туреччина поменшала б приблизно на третину, а сам Курдистан у випадку створення такої держави за населенням та територією був би співмірний із Україною.

Каталонцями, як і волинянами, керуватимуть через скайп?

Екс-глава уряду Каталонії Карлес Пучдемон зараз перебуває у Бельгії. Повернутися в Іспанію він не може, бо там йому загрожує ув'язнення за сепаратизм. Однак є всі шанси, що утікача каталонський парламент може переобрати прем'єром. Тож Пучдемон заявив, що готовий керувати автономією за допомогою «найостанніших інформаційних технологій». Він запевнив, що так буде навіть зручніше. І навів приклад компаній, де великими проектами керують через інтернет, скайп та інші засоби. Цікаво, чи мав на увазі Волинську обласну раду?

● ОЦЕ ЗБРОЯ!

У 2003 році в Іраку 30 американських піхотинців зуміли відбити добре укріплений перевал. Зробивши 19 пострілів з «Джавелінів», американці знищили два ворожі танки, вісім бронетранспортерів та чотири військових вантажівки.

Чим такий страшний «Джавелін», що ним лякають московитів

Не далі як за півроку американські протитанкові системи Javelin можуть надійти на озброєння армії України

Василь РОГУЦЬКИЙ

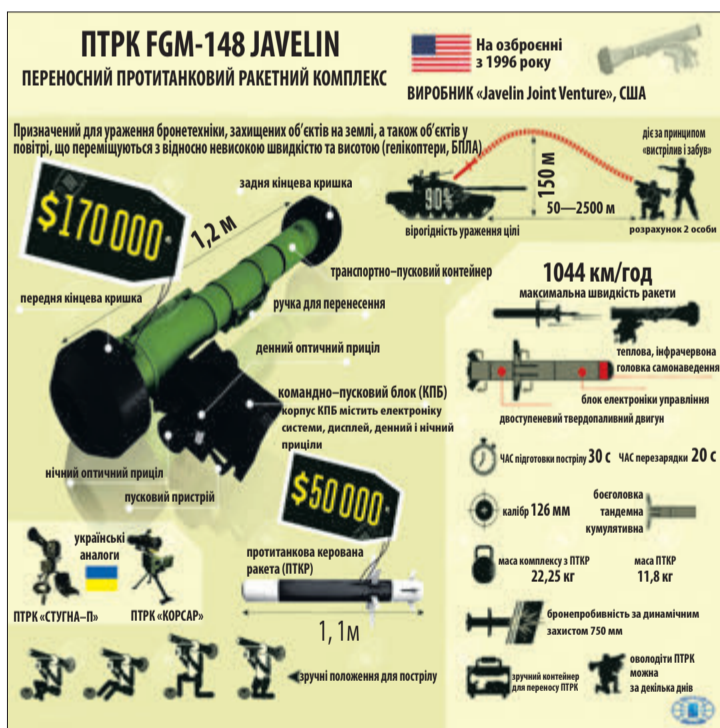
Про це заявив начальник Генштабу ЗСУ Віктор Муженко у коментарі УНІАН у штаб-квартирі НАТО в Брюсселі. При цьому він наголошує, що «Джавеліни» не потраплять до рук сепаратистів. «Для того, щоб отримати таку зброю, нам необхідно мати відповідно підготовлені місця для її зберігання, адже до цього є вимоги. Всі ці питання опрацьовані, у нас вже такі місця визначені, триває їхня підготовка, і проблем щодо об'єктів, де зберігатиметься така зброя, у нас не буде. Ніхто не збирається передавати, віддавати або навіть, скажімо так, залишати в бою», — підкреслив начальник штабу.

Нагадаємо, що 23 грудня представниця Держдепартаменту США Гедер Науерт заявила: Сполучені Штати нададуть Україні летальне оборонне озброєння для того, щоб допомогти їй стримати подальшу агресію Росії.

Як кажуть, краще пізно, ніж ніколи. Адже, як стверджують експерти, якби наші західні партнери наважились на цей крок у 2014 році, то хто зна, чи змогли б росіяни просунутись на стільки кілометрів углиб України.

Але і зараз звістка про «Джавеліни» спричинила справжню істеріку у Кремлі. Чого ж в «імперії зла» так завелися? Бо «Спис» (так перекладається слово «джавелін» — **Ред.**) — справді серйозна зброя у вмілих руках.

Отже, це протитанковий ракетний комплекс третього покоління, який працює за принципом «вистрелив — забув». Головка самонаведення виявляє і супроводжує цілі, що мають температуру, відмінну від температури навколишнього середовища (максимальна дальність вогню — 4750 метрів, бронепробитивність — до 800 метрів). Після

Вартість одного такого американського «Списа» — близько 170 000 доларів.

захоплення такої цілі ракета наводиться на неї без участі оператора. Таким чином, головна перевага ПТРК третього покоління в тому, що після запуску ракети стрільцеві можна відразу змінити вогневу позицію або сховатися в укритті.

Ракета виштовхується з корпусу методом «м'якого пуску» без використання ракетного двигуна, що зменшує віддачу. Протягом секунди летить горизонтально, а потім піднімається на висоту 150 метрів. Таку траєкторію військовики називають «кручений м'яч». Завдяки цьому ракета падає майже вертикально на танк, тобто завдає удару по верхній ча-

стині броні бойової машини, яка зазвичай набагато тонша за лобову чи навіть за бічний броньовий захист. Варто також наголосити, що новітні інфрачервоні датчики ракет Javelin здатні бачити кризь задимлення і відрізняти сторонні спалахи від первісної цілі. Тому їх дуже складно збити з курсу. До того ж ракета доволі легка: маса комплексу — 22,25 кілограма.

Вперше ж, як інформує видання «Збруч», «Джавеліни» використали в реальних бойових умовах 2003 року під час вторгнення США до Іраку, саме за їх допомогою було знищено більшу частину бронетехніки армії Хусейна.

Наразі американці надали цю грізну зброю 20 державам, які є їхніми союзниками. Причому найбільше комплексів надійшло в ті країни, які мають сухопутні кордони із кремлівською імперією, — в Естонію, Литву, Норвегію. До речі, вартість одного такого американського «Списа» — близько 170 000 доларів.

● Я ТАК ДУМАЮ!

«Україна — для знищення Росії»

Пішов гуляти інтернетом мій блог про те, що росіяни — єдиний слов'янський народ, який не має коляд. Дивує реакція читачів, які щодо цієї думки заперечень не мають, тим більше, що я підкріпив її цитатами російських етнографів, зате просто хором заволали, що росіяни не слов'яни, а угро-фіни

Юрій ВИННИЧУК,
письменник,
колонка
на сайті zbruc.eu

Воно, звісно, можна продовжити й далі товкти в ступі цю благу вість. Однак приналежність того чи іншого народу до конкретної етнічної групи визначається не за «мордою лица», не за розміром черепа, не за ДНК, не за кольором волосся і, тим більше, не за лютьм і жорстоким характером. А!!! — за мовою.

Тому угорці — угро-фіни, хоча слов'янської крові в них більше, ніж у росіян. Те саме можна сказати про румунів — вони належать до романських народів, але мають високий відсоток слов'янського походження.

Ці волання про росіян як угро-фінів нічого не дають, бо ніхто їх із групи слов'янських народів не вилучить. Тим більше, що вони успішно проковтули і перемололи добру чверть українців, сотні тисяч поляків, німців, французів, шведів і т. д.

Тому це так: єдиний слов'янський народ, у якого нема не тільки коляд, а й національних назв місяців, національного, а не імперського гімну, прапора та герба. У них не виступають сльози, коли лунає гімн. У них нема жодного елемента національного одягу, який хтось радо носив би в наш час. «Касавароткі», штани у смужку, фуражки, кафтани, сарафани — все це антураж «песні і пляскі», а не сучасного життя.

Путін на пару з Кірілом Гундяєвим не втомлюється повторювати, що ми з росіянами — один народ. Влітку минулого року на Лебедінському гірничозбагачувальному комбінаті глава Кремля проголосив: «Считаю, що у нас один народ і різниці практичеськи никакой нет. Есть культурологическая, языковая окраска немножко другая. Причем для меня, например, своеобразие культуры украинского народа очень дорогого стоит. Это действительно богатая культура. Но в целом, по сути-то, один народ...»

...Я нарахував більше двох десятків висловлювань Путіна на тему «адін народ». Одне з них навіть підводить під цю сентенцію історичну базу: «Славянский мир сложно развивался. Сама Россия складывалась сложно из многих славянских племен. В конце концов, образовалась Русь, центром которой был Киев. И это дает мне право говорить, что в основе своей мы — один народ».

Тобто спочатку «складувалась» Росія, а вже потім утворилася Русь! І це геніально.

Якийсь Олег Мономах, що живе в Києві і публікує свої псевдоісторичні опуси на сайті «Столетье», з цього приводу зазначає: «То, что Владимир Путин время от времени говорит о русских и украинцах как об одном

народе, делая в теме разные акценты, — абсолютно, на мой взгляд, правильно. Тема должна оставаться в дискуссионном пространстве, кто бы ни полагал, что теперь мы «не братья навек», что победила другая точка зрения».

Як бачимо, є в Україні люди, які чекають на оці путінські заклинання. Вони, очевидно, їх надихають не зневірватися, що колись ми таки зійдемося, як розсварена парочка.

Адже «давно (!) не секрет, что Украина изначально создавалась как анти-Россия, для ослабления единого русского народа. Но ни в коем случае не для благоденствия Украины... От «независимой» Украины добились того, чего хотели, — превратили её в потенциально опасную бомбу под боком России». Бо «всё в мире имеет своё назначение. Щелкунчик сделан для колки орехов, бен Ладен — для взрыва небоскрёбов, Украина — для уничтожения России».

Я віддавав так і трактував для себе оцю ненависть до України, яку, як цезій, випромінює кожен росіянин. України просто не повинно було бути. Її треба було задушити ще в зародку, відразу після Переяславської ради, а Західну Україну, зіпсовану підступними австріяками і поляками, ніколи не приєднувати.

Для того, щоб вважати нас і їх одним народом, для пересічного росіянина досить постановити для себе, що і мова у нас одна. Ну, добре — з деякими несуттєвими відмінно-

Ми їх не так ненавидимо, як вони нас. Ми вже у них на першому місці серед ворогів. І чим ми їм не догодили? Тим, що ще не вмерли?

стями. То чому ж нас не об'єднати? ...І взагалі, навіщо стільки мов? Коли є така багатюща «русская речь». Правда, щодо її древності у деяких несвідомих осіб великі сумніви. Яюсь воно так виходить, що всі так звані російські слова — вторинні і походять зі староболгарської, а вся наукова та абстрактна лексика сумлінно скалькована з німецької та латини не ким іншим, як хохлами Прокоповичем і Яворським. Подумати тільки! Навіть ісконно русская «изба» походить від «истоба», а та — з німецької «штубе»!

На прикладі одного-єдиного слова «долоня» можна продемонструвати, чия мова давніша. Як? Та так, що в усіх слов'янських мовах це слово походить від старослов'янського «длань» і споріднене зі словами «діл», «долина», і тільки у росіян покруч — «ладонь». Ну це так, як ми з німецького ТАЛЕРА сотворили ТАРІЛКУ.

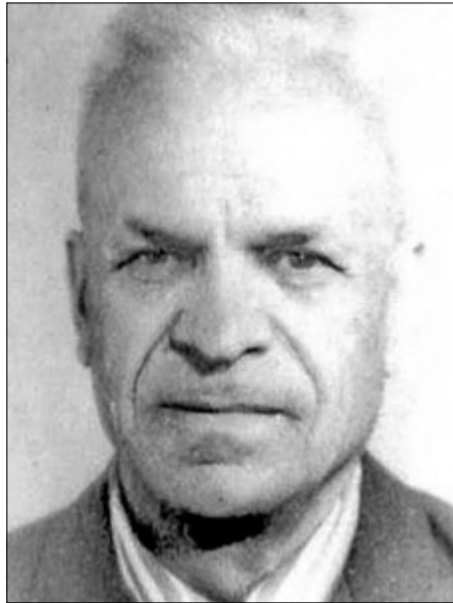
...Загалом якась дивовижна ненависть яріє в так званого братнього народу. Ми їх не так ненавидимо, як вони нас. Ми вже у них на першому місці серед ворогів. І чим ми їм не догодили? Тим, що ще не вмерли?

Але я собі так думаю: їхня ненависть — це чудовий доказ того, що ми інші, різні і ніколи не зійдемося, скільки б усіялякі гундяєви нас не єднали та скільки б усіялякі запроданці з ними не обнімалися.

● СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

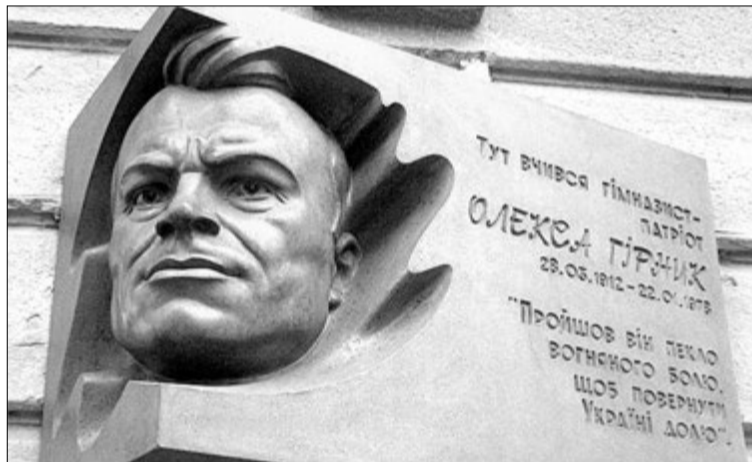
Місце трагедії. Попри заборони, в радянські часи щороку 21 січня сюди хтось приносив червону калину.

Перед тим, як прийняти мученицьку смерть за Україну, в одній з листівок Олекса Гірник написав: «Хай слово правди полетить ракетою».

«На знак протесту спалився Гірник Олекса з Калуша...»

40 років тому, вночі з 21 на 22 січня 1978-го, потайки від охоронців він піднявся на Чернечу гору у Каневі, обійшов кілька разів постамент Шевченка, порозкидав листівки, підпалив себе і, зробивши ще кілька кроків у бік Дніпра, вдарив ножом себе у груди...

Меморіальна дошка Олексі Гірнику на фасаді будівлі колишньої Станіславської гімназії (Івано-Франківськ).

Василь КІТ

КРИЧУЩІ ПОСЛАННЯ ГЕРОЯ ЗБЕРІГ ПРОСТИЙ МІЛІЦІОНЕР

Обвуглене тіло знайшли вранці. Одним із перших на місці події опинився міліціонер Олександр Гнучий, який у той суботній день вирішив прогулятися з дружиною до могили Тараса Шевченка. «Коли я був на місці, то побачив, що вся гора всяяна листівками. Вони просвічувалися через тонкий шар снігу. Косогір видового майданчика весь фіолетовий — листівки були написані під копірку», — згадує Гнучий.

Недалеко від обвугленого тіла стояла сумка з яблуком та квитком у Києво-Печерську лавру, дві пляшки і зелена запальничка. Через дві години приїхали кілька десятків чоловіків із Комітету державної безпеки (КДБ). Тіло Гірника перенесли на декілька метрів від стежки і закрили щитами — від очей туристів.

Кадебісти збирали листівки по всьому схилу: дві людини тримали третю на мотузці, аби можна було спуститися по крутих схилах. Зібрали 987 аркушів. Розуміли, що знайшли не всі. Тому наказали обшукати міліціонерів.

«Запропонували роздягнутися, роззутися. Я стояв поруч, але мене не обшукали», — згадує Олександр Гнучий, на той час — заступник начальника з політико-просвітницької та виховної роботи в міліції Канева. Можливо, не обшукали через

його посаду. А вже ввечері Гнучий разом із дружиною, працівницею музею Шевченка, читали листівки: «Протест проти російської окупації України!»

«Ви, руські, любите на братові шкуру, а не душу... Якби встав Шевченко з гробу живий, то ви б його знову розпинали за «Розриту могилу», за «Іржавець», за «Кавказ», за «Сон», словом, за слово правди».

Протест проти окупації українського народу!

Хай живе Самостійна Соборна Українська Держава (радянська, та не російська).

З приводу 60-річчя проголошення самостійності України Центральною Радою 22 січня 1918 р. — 22 січня 1978 р. на знак протесту спалився Гірник Олекса з Калуша. Тільки в цей спосіб можна протестувати в Радянському Союзі?! — йшлося на одному з аркушів, списаному від руки (існує сім видів листівок Олекси Гірника. — Ред.).

Неймовірно, але міліціонер з дружиною не знищили цю зна-

хідку, а зберігали її аж до Незалежності. Після 1991-го вони віддали листівки синові Героя Євгену та музею. З ініціативи того-таки міліціонера згодом одну з вулиць Канева назвали іменем Олекси Гірника.

А у 1992 році про його жертвний вчинок вийшла книга. Її автор — лікар Михайло Іщенко, який оглядав тіло після інциденту. Його настільки вразило те, що зробив Олекса Гірник, що лікар витратив 20 років свого життя для написання книжки.

А тоді, у 1978-му, рідним Олекси Гірника не одразу повідомили, що сталося — спочатку сказали, що чоловік згорів в автомобільній катастрофі за нез'ясованих обставин. А для жителів Канева існувала інша версія: мовляв, поруч із Кобзарем розклав вогнище безхатко і біля нього сам згорів. Хоча працівники музею Шевченка знали, як усе було насправді, тому інформація про самоспаленого націоналіста та його листівки швидко розлетілася невеликим містом.

На думку сина Євгена Гірника, вчинок його батька має оцінювати не він особисто, а суспільство: «Нація існує, якщо за неї хтось бореться. У той час фактично всі дисиденти були арештовані. Можливо, тільки він тоді й боровся. Існували, очевидно, й інші методи боротьби, але люди були доведені до крайнощів».

На жаль, про самоспалення

зауважує, що того самого року влітку спалився кримський татарин Муса Мамут на знак протесту нехтування правами кримських татар. Він повернувся до Криму, звів будинок, але його вигнали. Тоді кримські татари спрацювали оперативніше: у них був зв'язок із дружиною відомого російського дисидента Андрія Сахарова — і новина про самоспалення швидко поширилася світом.

На переконання Євгена Гірника, світ не міг дізнатися про вчинок його батька: «Можливо, батько розраховував на сильніший ефект. Можливо, думав, що 22 січня, у День соборності, вся Україна, весь світ про це довідається. Але КДБ робило все, щоб цього не сталося».

НАВІТЬ У НЕЗАЛЕЖНІЙ УКРАЇНІ НЕ ЗАВЖДИ БУВ У ПОШАНІ...

Олекса Гірник народився у 1912 році у Богородчанах на Івано-Франківщині. Навчався в українській гімназії Станіслава. За заклики до незалежності України два роки відсидів у польському концтаборі Береза Картузька, звідки втік після початку Другої світової війни у 1939-му. Але того ж року молодий націоналіст потрапив уже в російсько-радянські табори на Уралі. Повернувся у Калуш аж у 1948-му.

Одружився з Кароліною Іванівною Петраш, яка теж була у заслання. Виховали двох синів — Маркіяна та Євгена. Спочатку Олекса Гірник працював на місцевому цегельному заводі обліковцем, а пізніше інженером.

Найбільше для вшанування пам'яті патріота зробив Президент Віктор Ющенко. У 2007 році він посмертно присвоїв Олексі Гірнику звання «Герой України», а 2009-го на Чернечій горі у Каневі урочисто відкрили пам'ятний знак Героєві на кошти гранту Віктора Ющенка.

У 2010–2013 роках, при російському режимі Януковича, на вшанування пам'яті Героя в Каневі не прибув жоден державний представник. Не відзначали на державному рівні і 100-ліття від дня народження Олекси Гірника в 2012-му...

З листів та листівок Олекси Гірника:

«Я ішов простою дорогою, тернистою. Не зблудив, не схибив. Мій протест — то сама правда, а не московська брехня від початку до кінця. Мій протест — то пережиття, тортури української нації. Мій протест — то прометеїзм, то бунт проти насилля і поневолення. Мій протест — то слова Шевченка, а його тільки учень і виконавець».

«Москофільський рух діяв ще за царської Росії, а тепер діє той же рух, а інша форма: комунізм і привабливе слово «братерство й дружба»... Дурний той політик, хто повірить руському. Вони допоможуть, а потім заставлять, щоб їх слухати, любити й плескати їм. Чим швидше світ пізнає їхню брехню, то Україна швидше визволиться від їхнього ярма. Світ їх не знає. Знає той, хто пройшов через їхні тюрми. Росія лицемірна. Інакше говорить, а інакше робить».

«Людина в Радянському Союзі — це найдешевша істота. Що хочете, то з нею можете зробити. І так ви руками тюремщиків створили Біломорський канал, Московський канал, північну залізницю і багато-багато других будов».

«Ви, росіяни, говорите, що Шевченко ваш, і пам'ятник йому ставите. Лицеміри ви, фарисеї. Ви, руські, любите на братові шкуру, а не душу... Якби встав Шевченко з гробу живий, то ви б його знову розпинали за «Розриту могилу», за «Іржавець», за «Кавказ», за «Сон» — словом, за слово правди».

● НИКОЛИ НЕ ЗДАВАТИСЬ!

Нік Вуйчич без рук і ніг став мільйонером і... багатодітним батьком

Закінчення. Початок на с. 1

Галина СВІТЛІКОВСЬКА

«НЕ ЗГРІШИВ АНІ ВІН, НІ БАТЬКИ ЙОГО, А ЩОБ ДІЛА БОЖІ З'ЯВИЛИСЬ НА НЬОМУ»

Він змалку докладав титанічних зусиль, аби навчитись жити повноцінно. Невеликий відросток нижньої кінцівки, що, за висловом самого Ніка, нагадує курячу лапку, після наполегливої праці і багатолітніх тренувань у якійсь мірі став замінити руки. Так юнак працює на комп'ютері, ставить підписи на документах, керує інвалідним візком.

У п'ятнадцять років Нік відкрив Євангеліє і прочитав притчу про сліпого від народження. «Учні запитали: «Учителю, хто згрішив: чи він сам, чи батьки його, що сліпим він родився?» Ісус відповів: «Не згрішив ані він, ні батьки його, а щоб діла Божі з'явилися на ньому».

— Тоді й усвідомив, що я — не просто людина без рук і ніг. Я — творіння Господа, і Він приготував для мене особливу місію — вселяти у людей віру. Якось, навчаючись у коледжі, я зважився виступити перед кількома сотнями студентів. Говорив приблизно сім хвилин, а закінчивши, побачив, що у присутніх на очах були сльози. З того часу в мене з'явилися друзі, які допомагають мені у постійній проповідницькій діяльності. Приблизно сорок тижнів я проводжу щороку в поїздках, у зустрічах із людьми, — розповідав під час цієї зустрічі Нік.

З'ясувалося, що цей молодий чоловік до 25 літ зумів здобути дві вищі освіти. За фахом — бухгалтер і спеціаліст з фінансового планування. На той час мешкав далеко від родини — в Каліфорнії, де мав свій бізнес, займався операціями з нерухомістю, що давало фінансову незалежність. Не всі його здорові ровесники встигли досягти цього.

Нік говорив стримано, без похвальби, часто жартував, а іноді

«Якщо вам боляче, полегшіть біль інших» — таке кредо керівника організації «Життя без кінцівок».

Прекрасним різдвяним подарунком стали для чоловіка донечки-двійнята.

в його голосі звучали сумні нотки.

— Я, наприклад, ніколи не мав сексу, не можу побігати з м'ячем, пограти у гольф. Але знаходжу радість в іншому. І спортом все-таки

намагаюся займатися, щоб витримувати тривалі поїздки, зустрічатися із жителями різних країн, — розповідав мій співрозмовник.

На прощання ми обнялися.

“**Нік не може потиснути нікому руку — він обіймає людей. І навіть встановив світовий рекорд.**”

І мені здалося, що я відчула на своїх плечах тепло рук Ніка. Напевне, це було тепло його серця.

А УКРАЇНСЬКІ МОЖНОВЛАДЦІ ВКЛЯКЛИ ПЕРЕД НИМ НА КОЛІНА

— У житті трапляється, що ви падаєте і, здається, піднятися немає сил. Тоді замислюєтеся, чи є у вас надія... У мене немає ні рук, ні ніг! Здається, спробуй я хоч сто разів піднятися — не вийде. Але після чергової поразки не залишаю надії.

Нік падає на живіт, а потім спи-

рається чолом, допомагає собі плечима і встає. Жінки в залі витирають сльози. А він починає дякувати Богу.

Нік не може потиснути нікому руку — він обіймає людей. І навіть встановив світовий рекорд. Хлопець без рук обійняв 1749 осіб за годину. Згодом він написав книгу «Життя без обмежень», набираючи на комп'ютері 43 слова за хвилину. Тепер Нік Вуйчич уже є автором кількох книг.

Після знайомства з цим незвичайним чоловіком я намагалася стежити, як складається його подальша доля. Він збирав щораз більші аудиторії, його почали називати модним терміном «мотиваційний тренер». Став успішною і дуже заможною людиною. Розвивав бізнес, досягав чудових результатів у різних сферах. Згодом з'явилася інформація, що Нік Вуйчич збирається одружитися.

Познайомився він із красунею Канае Міяхара (батько якої — японець, мама — мексиканка) на одному зі своїх виступів. У 2012-му вони побралися, через рік у них народився перший син, у 2015-му — другий. А торік він став батьком ще й двох чудових донечок-двійняток. Усі діти Ніка — здорові.

А ще чоловік без кінцівок навчився грати у гольф, захопився серфінгом, любить пірнати із трампліна у воду. Він живе повноцінно і щасливо. За 10 літ, що минули з часу нашої зустрічі, Нік Вуйчич ще тричі відвідував Україну.

Торік у вересні легендарний австралієць виступав у Києві на Хрещатику, послухати його прийшло близько півмільйона людей. Нік зізнався, що ніколи до того, — а він об'їздив 67 країн світу, — не мав такої великої аудиторії. В Україні як мотиваційний тренер спілкувався з учасниками АТО, з онкохворими дітьми, а ще — з народними депутатами.

«Можновладці на колінах» — під такими заголовками друкували повідомлення про візит Ніка Вуйчича у Верховну Раду. Коли він запропонував нашим обранцям стати навколівки й спільно помолитися за Україну, ніхто не посмів відмовитися.

Любити всіх і себе — таким, яким ти є, і дякувати Богу за кожен день. Це філософія Ніка Вуйчича. Головне — зосереджуватися не на тому, чого ти не можеш, а на тому, що тобі може бути під силу.

● РЕЦЕПТИ НАРОДНОЇ МЕДИЦИНИ

Порятунок — у сільничці

Відомо, що вживання солоні їжі шкодить здоров'ю, викликає проблеми із затримкою рідини в організмі. Це добре знають гіпертоніки. Але можна використовувати кухонну сіль і як лікувальний засіб

При застуді, захворюваннях горла сольовий розчин здатний знімати запалення, ним промивають носоглотку. Та й у багатьох інших випадках, виявляється, можна шукати порятунку у ньому.

Кажуть, для лікування поранених солдатів під час Другої світової війни у польових умовах використовували розчин кухонної солі. Запущені рани через 3–4 дні переставали гноїтися, висока температура при використанні такого методу спадала. Справа в тому, що цьому розчин абсорбує рідину

з патогенною мікрофлорою, всмоктуючи всі нечистоти, і очищає тканини.

Але важливо знати, що солі в розчині має бути не більше 10 відсотків. Пов'язка з розчином більшої концентрації може призвести до руйнування капілярів у тканинах.

Матеріал, що використовується для пов'язки, повинен бути повітропроникний, «дихаючий». Візьміть стару натуральну тканину — лляну або бавовняну, що не один раз була випрана. Якщо бере-

те марлю, складіть її у 8 шарів. Будь-який інший із матеріалів — у 4.

Дія сольової пов'язки поширюється тільки на ту ділянку, на яку вона накладена. Таке лікування — тривале, знадобиться не менше

тижня, щоб побачити ефект. Розчин повинен бути досить теплим. Тканину викрутіть, щоб не була дуже мокрою. Прибинтуйте її або прикріпіть лейкопластирем.

Коли у вас нежить або головний біль, накладіть кругову сольо-

ву пов'язку на чоло й потилицю. Нежить проходить через 1–1,5 години. Для порятунку від головного болю пов'язку краще потримати до ранку.

Якщо занедужали на грип, відразу ж застосуйте метод, описаний вище. Якщо згаяли час, крім пов'язки на голову, доведеться накласти ще одну — на спину (2 шари вологого й 2 сухого рушника). Зверху — тепло шерстяну хустку чи вовняну тканину. Пов'язки залишайте на всю ніч. Проведіть 4–5 процедур.

Як правильно готувати сольовий розчин? В одному літрі теплої кип'яченої води (дошової або дистильованої) розведіть 3 столові ложки солі без верху. Ретельно розмішайте.

Перед застосуванням цього методу лікування проконсультуйтеся з лікарем.

● ЛЮДИНА-ЛЕГЕНДА

За життя в СРСР не показали жодного концерту та інтерв'ю Висоцького

Учора видатному співаку, поету і актору виповнилося б 80 років

25 січня мало б стати датою великого ювілею великої людини. Складно уявити, яким би був творчий вечір з нагоди такої події. Та й, зрештою, який зал умістив би всіх охочих зустрітись з легендою? Талановитий поет, актор і співак давно своїми піснями й образами переріс усі можливі географічні та вікові рамки, його пісні й досі на слуху. Володимира Висоцького немає серед живих уже майже чотири десятиліття. Кількість написаних книг та відзнятих фільмів про геніального митця росте з кожним роком. Проте багато цікавих фактів його життя і творчості досі залишаються маловідомими. Серед них і українські сторінки в біографії

Володимир і Марина: «Они уже согласны заплатить любой ценой — и жизнью бы рискнули, — чтобы не дать порвать, чтоб сохранить волшебную невидимую нить, которую меж ними протянули».

Інна ПІЛЮК

Батько музиканта – киянин, звідси родом і його батьки. До Москви Семен Висоцький переїхав ще до початку Великої Вітчизняної війни. Володимир народився вже там. Жила родина у великій комунальній квартирі, де, як пізніше пригадував митець, «на тридцять вісім кімнаток усього одна вбиральня».

Після перемоги батьки розлучилися. У дев'ятирічному віці Володимир Висоцький з матір'ю виїхали в післявоєнну Німеччину. Мати згодом вийшла заміж вдруге, з вітчимом у хлопця були непрості стосунки. Батько також створив нову сім'ю, але з мачухою Володі краще вдавалося ладити. До них у Москву він і переїхав 1949 року. Шкільні канікули часто проводив на Закарпатті – у Мукачевому, де жив рідний брат батька.

Мав стати будівельником. Закінчивши школу, Висоцький не зміг скласти іспити до театрального інституту, тому вступив до інженерно-будівельного. Та через пірвоку покинув навчання. А зробив це несподівано і досить ексцентрично. Всю новорічну ніч майбутній актор разом з однокурником робили креслення, щоб отримати допуск до іспитів. Після декількох годин копіткої роботи креслення були готові – і тут Володимир схопив зі столу банку чорнила і... вилив на свій лист. Зрозумів, що це не його покликання. Решту пірвоку присвятив підготовці до вступу в омріяний виш. Бабуся-киянка Дора Бронштейн – єдина, хто підтримав його у цьому рішенні.

Перший вірш присвятив Сталіну. Це були написані під час навчання у школі ліричні рядки «Моя клятва», де автор переживав через смерть вождя. А першою пісню сам поет називає «Татування», яку виконав у Ленінграді в 1961 році. Перші слухачі не оцінили «дворових» мотивів музиканта, та й самому Висоцькому вони не дуже подобалися. Неофіційно існує інша пісня, датована роком раніше.

Влада спробувала змусити сховати портрет Висоцького, щоб не було видно, кого несуть через центр Москви, але до цього тихий та скорботний натовп не скорився. Люди парасольками закривали квіти, якими встеляли дорогу перед процесією, кричали на міліціонерів. Фотографії цього безладу обійшли весь світ.

Вона називається «49 днів» і присвячена подвигу солдатів, які дрейфували Тихим океаном. Та навіть «благородна» тема не змусила автора полюбити своє творіння. Він називав цю пісню посібником для халтурників і відгукувався про неї дуже негативно.

На написання пісні надихнули київські «доценти с кандидататами». На один із концертів у науково-дослідному інституті столиці частина слухачів прийшла у діловому одязі, а частина – у робочих куфайках. Як виявилось, вчені відробляли обов'язкову норму зі збору картоплі і не встигли перевдягнутися. Саме під впливом цього епізоду потім народилися слова пісні: «Товарищи ученые, доценты с кандидатами, замучились вы с иксами, запутались в нулях, сидите разлагаете молекулы на атомы, забыв, что разлагается картофель на полях».

Уперше не в ролі у кіно Висоцького показали на естонському телебаченні у передачі «Хлопець із Таганки». Пізніше

запросили на французький телеканал, де він виконав свою біографічну «Балладу про кохання» (*Я поля влюбленным постелю, Пусть поют во сне и наяву, Я дышу и, значит, я люблю, Я люблю и, значит, я живу*). Але в СРСР жодного інтерв'ю чи концерту Володимира Висоцького за його життя не показали. Існував запис розмови Висоцького з журналістом Валерієм Перевозчиковим, але згодом плівку розмагнітили, не залишивши нічого, крім невеликого фінального фрагмента на кілька хвилин.

Від дебошу до кохання – один крок. Часто Володимир Висоцький влаштував у ресторані нетверезі погроми. Чергова історія з биттям посуду і викликом міліції завершилася для актора несподівано. Щоб не потрапити у в'язницю, він повинен був відшкодувати збитки, але грошей у барда з собою не було. Несподівана допомога прийшла від незнайомої дівчини, яка віддала артистові дорогий перстень з аметистом. І

незабаром рятівниця (це була актриса Людмила Абрамова) стала його другою дружиною і народила двох синів – Микиту й Аркадія (з першою — Ізольдою Висоцькою — не було спільних дітей).

Навіть злодії попросили вибачення у нього. Одного разу під час відпочинку в Сочі кімнату поета обікрали: забрали одяг, документи, ключі від квартири. Висоцький звернувся в міліцію, проте після повернення в номер знайшов майже всі речі на місці. Поряд була і записка із каяттям: грабіжники не знали, кого оббирають. Єдине, що вже продали, — джинси. Все інше повернули господареві.

Фани підстерігали і кусали! У Володимира Семеновича завжди було багато шанувальників і ще більше прихильниць. Коли знімали фільм «Місце зустрічі змінити не можна», міліції довелося навіть перекрити центр Москви, інакше фанати просто не дали б працювати. Але одна дівчина все ж пробралася через оточення, знайшла кумира, та поговорити з ним так і не змогла – вона просто привіталася, а потім...кусила актора за плече. Благо, він був у шкіряній куртці. До речі, образ Гліба Жеглова, який у цьому фільмі майстерно втілював Володимир Висоцький, надихнув українську співачку Ірину Білик назвати свого старшого сина Глібом.

У США випустили піратський диск співака. У 1979-му музикант багато гастролював, виступав

у Нью-Йорку і Торонто. Пісні Висоцького настільки вразили слухачів, що в законослухняній Америці того ж року без дозволу самого артиста вийшов піратський запис концерту зі сплутаним порядком композицій. А у Франції Володимир познайомився з циганським музикантом, в дуеті з яким виконав чимало пісень і романсів. Співаки планували записати платівку, але Висоцький не встиг цього зробити.

Актор, незважаючи на впевнений вигляд, не вирізнявся міцним здоров'ям. Складно сказати, чи в тому винні гени, чи схильність артиста до алкоголю. Висоцький курих по пачці сигарет на день і чимало років мав алкогольну залежність. Він був творчою особистістю, але його постійно критикували, на нього тиснули, все це і схияло до шкідливих звичок... При всьому цьому він допоміг закодуватися багатьом своїм відомим друзям. Ловив їх по місту в періоди загострень, умовляв, давав привезені з Франції третьою дружиною, акторкою Мариною Владі, таблетки. Знайомі музиканта стверджували, що в останні роки життя і сам Висоцький перестав вживати спиртне.

Передбачив свою смерть. 25 липня 1980 року Володимир Семенович раптово помер уві сні у своїй квартирі. Він метався по кімнаті, казав матері, що знає: це його останній день. Заснув тільки після ін'єкції заспокійливого і... не прокинувся. На прохання близьких розтин не проводили, тому точна причина смерті так і не встановлена.

У газетах і по телебаченню про кончину актора практично не було ні слова. Причина — у самій даті смерті. Він помер 1980-го під час літньої Олімпіади в Москві. Ніхто не хотів псувати таку велику міжнародну подію некрологом. Повідомлення про смерть Висоцького висісив у віконці каси Театр на Таганці, де він працював, і навколо миттєво зібралася величезна юрба. Ніхто з тих, хто купив квитки на виступ Висоцького, не здав їх.

«Так не ховали навіть королів». На прощання з музикантом, здавалося, прийшло все місто. Як пізніше говорила дружина Марина, «так не ховали навіть королів». Щоб потрапити на Ваганьківське кладовище, труну з Висоцьким повинні були провезти повз Кремль. Влада спробувала змусити сховати портрет, але до цього тихий та скорботний натовп не скорився. Люди парасольками закривали квіти, якими встеляли дорогу перед процесією, кричали на міліціонерів. Фотографії цього безладу обійшли весь світ. Вітчизняні відеоператори похорон не знімали, всі вони були задіяні на зйомках Олімпіади. Для того, щоб Висоцького могли поховати неподалік від входу до кладовища (заздалегідь були викопані дві ями – на початку та в глибині цвинтаря), його директору довелося пожертвувати своєю посадою.

Останній біографічний фільм про поета-пісняра його дружині не сподобався. 2011 року у прокат вийшла стрічка з гучною назвою «Висоцький. Спасибі, що живий». Фільм отримав неоднозначну оцінку критиків. Марині Владі він зовсім не сподобався. Вона казала, що фільм ображає самого Висоцького і все їхнє спільне життя...

ПРОДАЖ ● ГАРАНТІЯ ● СЕРВІС ● ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitractor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

ForRest ЖК ФОРРЕСТ

Перша черга здана з водою, світлом і газом

Допродуємо другу чергу по акційній ціні від 8300 грн кв м.

м. Луцьк по вул. Володимирській

066 66 06 303
098 66 06 303

● СІМ «Я»

Яблуня і яблучка

«Ти можеш сваритися культурніше?!» — таку вимогу до брата під час чергової сутички озвучила моя донька, молодша за нього на 8 років. Я з подивом упізнала свої слова, які частенько адресувала їм обом. Наслідування. Це потужний механізм, він вмикається з раннього віку і працює з усе більшими обертами: ми повторюємо чийсь дії свідомо і несвідомо, причому повторюємо не обов'язково те, що нам до душі...

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Сімейні психологи давно помітили, що діти переймають слова, дії, а то й соціальні програми батьків — у своїх новостворених сім'ях вони частенько діють за такими ж моделями, як і їхні тати й мами. Це виразно видно у побуті: якщо батько не цурався домашньої «жіночої роботи» (помити посуд, зварити їсти), то і його син допомагатиме своїй молодій дружині; якщо мама чистила щовечора татові черевики, то і її донька звично візьметься за щітку. Є й такі моделі поведінки, які дорослі діти зарікаються «брати» у «спадок», але все ж якось вони «беруться»: син дає запотіличника своєму синові точнісінько такого болючого, якого отримував колись від батька. А з роками у своїх внуках бачить те, що засуджував у батьківській сім'ї. Недарма кажуть: яблучка від яблуні далеко не падають. Справді, вони — наші діти — дуже часто діють, як ми (особливо це помітно з часом). От і виходить: щоб виростити добрих, розумних, успішних, славних дітей, варто пізнавати і, хоч як дивно це звучить, виховувати себе. Бо як можна розуміти, як правильно виховувати дитину, якщо не розумієш себе (не вловлюєш причин і наслідків)?

Ось фахові психологи кажуть: «Не беріть до серця, якщо ваша дитина кричить, що ненавидить вас. Вона так протестує проти несправедливості, і їй просто може бракувати слів». Як же важко у ці хвилини, коли пролунало таке емоційне від сина чи доньки, мислити розважливо! Ще більш важко оцінити увесь клубок сварки: може, ви прийшли накручені з роботи і накинута на дитину; може, у душі точить якийсь «черв'ячок» і мимохіть ви зриваєтеся на меншому. Так чи інакше, важливо вміти «розкласти себе по полицях», зрозуміти, що не так і чому не так, допомогти собі знайти хоча б хитку емоційну рівновагу. Певно, у кожного з нас є знайомі з внутрішнім девізом «Я серджуся, бо серджуся» чи «Мені погано, бо усе погано». За кордоном їх би точно відіслали до психотерапевта, щоби допоміг розібратися, щоби показав дорогу до емоційної зрілості — до того, як легше сприймати цей зовсім не досконалий світ і при

тому бути щасливим. Усміхнені тато і мама — ідеальні об'єкти для наслідування. Більше того, у розважливих і дружних батьків, які дбають про доброзичливу атмосферу у родині, зростають розумніші діти! Це висновок психологічних досліджень.

«Діти вчаться через спостереження. І спостерігають за вами, як яструби», — наголошує діагност проблем психічного здоров'я, автор книги про правила розвитку мозку дитини Джон Медіна. І він пропонує три кроки для батьків. По-перше, складіть обоє списки своїх дій та слів, які регулярно транслюєте світові. Чи багато ви смієтеся, часто лихословите, робите вправи? Може, часто плачете чи маєте запальний темперамент, годинами сидите в інтернеті? Крок 2: оцініть написане, чим можна пишатися, а чим — ні. Добра чи погана поведінка є саме тією, яку бачать регулярно діти. І вони будуть її наслідувати, хочете ви того чи ні. Вирішіть, яку поведінку їм не слід копіювати. І останній крок: використуйте те, чого ви не схвалюєте. «Це так просто (і так важко), як

Якщо якийсь тато питає мене, що потрібно робити, щоб син навчався у Гарварді, я відповідаю: «Ідіть додому і любіть свою дружину».

вимкнути телевізор», — пише американець Джон Медіна.

Цей науковець, керівник відділення біоінженерної медичної школи при держуніверситеті Вашингтона розповідає, що мозок дитини спершу переймається безпекою, а потім навчанням. Якщо батьки часто сваряться, нервують, то всі системи життєзабезпечення дитини працюють на захист від стресу, а не на пізнання. Медіна без тіні усмішки зауважує: «Якщо якийсь тато питає мене, що потрібно робити, щоб син навчався у Гарварді, я відповідаю: «Ідіть додому і любіть свою дружину».

Запитання і теми для обговорення чекаю на адресу: okovalenko74@gmail.com

● БУДЬТЕ ПИЛЬНІ!

«Бачу, біду із собою несеш, розповісти яку?»

«Ай, красуне, позолоти ручку!»

Кримінальний гіпноз — це заборонені техніки, які використовують вуличні жебраки та шарлатани. Вони можуть занурити людину в транс, та так, що у неї будуть провали в пам'яті

Василь КІТ

ВМІННЯ НАПУСКАТИ МАНУ ПЕРЕДАЮТЬ ІЗ ПОКОЛІННЯ У ПОКОЛІННЯ

«Іду вулицею, а назустріч — жінка років 60 і запитує, де пошта? Я сказала, куди їй іти й рушила далі. Але вона мене покликала, промовивши те, що змусило повернутися (про особисте життя). Після цього — порожнеча, яку перебивають якісь сюрреалістичні спогади. Прокинулась я десь у скверіку з усвідомленням того, що винесла з будинку своїми руками всі прикраси і гроші. А в голові лише величезний перламутровий гудзик від плаща цієї бабки...»

Скільки разів вам доводилося чути схожі історії. Вуличні шахраї спочатку змушують вас звернути на них увагу — кажуть щось приємне («Ай, красуне, позолоти ручку!») або грають на почутті страху («Бачу, біду із собою несеш, розповісти яку?»).

Потім (а деякі приступають до цієї частини відразу) гіпнотизери говорять щось незвичне, від чого людина губиться. Наприклад, один чоловік, який трохи не піддався на вудку, розповів, як до нього підійшов хлопчик і сказав: «Дядьку, повер-

крити на комп'ютері відразу кілька десятків програм, від чого він зависне. Коли вуличні жебраки одночасно починають бубоніти у вуха якусь маячню, трясати яскравими спідницями і чіпати, те ж відбувається і з людиною: канали сприйняття перевантажуються — і вона вже готова віддати останні гроші, якщо її просто попросити.

Крім усього іншого, вуличні шарлатани — це відмінні психологи. Багато з них передають свої таємниці з покоління в покоління, тому їм легко вдається маніпулювати іншими.

ЯК НЕ СТАТИ ЖЕРТВОЮ ВУЛИЧНИХ ШАХРАІВ

Не рахуйте ворон, перебуваючи у громадських місцях. Шарлатани передусім вишукують у натовпі людину у стані сум'яття, депресії або ж просто схожу на простака. Адже позитивну, усміхнену, розсудливу заплутати складно.

Фільтруйте інформацію. Ви вірите у прикмети чи пересилаєте знайомим «листи щастя»? Тоді ви справжня знахідка для гіпнотизерів і шахраїв. Не вірте, що вам ось так просто можна нашкодити. І пам'ятайте: гроші міняють не по хатах, а безпосередньо у банку.

Якщо контакт із підозрілою особою стався, перехопіть ініціативу у свої руки — порвіть шаблон самі! На пропозицію поворожити відповідайте, що вам сьогодні вже ворожили, або запитайте, який завтра день за юліанським календарем? І швидко, але спокійно йдіть геть.

Джерело: <http://www.tutkatamka.com.ua>.

На пропозицію поворожити відповідайте, що вам сьогодні вже ворожили, або запитайте, який завтра день за юліанським календарем?

ни навушники, адже вони жіночі». Хоч як дивно, подібний розрив шаблону на якусь мить вибиває людину з реальності, і вона стає сприйнятливою до навіювання.

Інший спосіб ввести в транс — перевантажити мозок інформацією. Це все одно, що від-

Велика сторінка для Пані

«Чоловік має лише одну можливість залишити за собою останнє слово – сказати дружині: «Ти права!»

Вітторіо Де СІКА, італійський актор та кінорежисер.

НА ЧАСІ

І холод не страшний

Зима — це час, коли наші руки постійно потерпають від нищівної дії морозу та вітру, а отже, потребують ще більш дбайливого та ретельного догляду. Звісно, у магазинах є великий вибір спеціальних кремів. Але всі вони переважно містять у складі купу незрозумілих інгредієнтів, від яких, хтось-чого більше: користі чи шкоди. Отож, якщо ви маєте час і бажання, пропонуємо власноруч приготувати засіб для догляду за руками, що допоможе відновити шкіру, позбутися тріщинок, потертостей та шорстких ділянок. Його можна використати і для ліктів та колін, як захисний бальзам для губ та навіть наносити на вологі кінчики волосся, тим самим захищаючи їх від ушкоджень

Все, що нам знадобиться, — бджолиний віск, олії для основи (це можуть бути як тверді — ши, какао, манго; так і рідкі — авокадо, мигдалю), вітамін Е та ефірні олії (за бажанням; можна будь-які, але одним із найкращих варіантів є лавандова — вона швидко загоїть подрапини, порізи, лущення, шорсткості).

Перш за все варто визначитися з пропорціями. На стандартну баночку 50 мл потрібно 4 ч. л. рідких олій, 3 ч. л. твердих олій, 1 ч. л. воску. Якщо твердих олій у вас немає, то необхідно збільшити вміст воску в кремі залежно від того, яку структуру ви хотіли б отримати: напівтекучу, злегка густувату текстуру мазі або ж щось наближене до вазеліну. У кожному з цих варіантів є свої принади. Поекспериментуйте, який більше підходить особисто вам.

Щоб із цих інгредієнтів вийшов крем, на водяній бані розтоплюємо бджолиний віск та тверді олії. Рідкі додаємо, коли віск майже розплавився, щоб сильно не

нагрівати. Після цього відразу знімаємо ємність із водяної бані і даємо трохи охолонути. Усе це можна робити відразу в тій баночці, в яку плануєте «поселити» крем. Зрозуміло, що вона в такому випадку має бути скляною. Коли суміш уже не гаряча, але ще не почала застигати, додаємо в неї вітамін Е та ефірні олії з розрахунку не більше 20 крапель на 50 мл суміші.

До речі, ємності для будь-яких засобів, у яких містяться ефірні олії, обов'язково мають бути скляними. Тому, навіть обираючи магазинний засіб з ефірними оліями у складі, не купуйте тих, які упаковані у пластик.

РУКОДІЛЬНИЦЯМ

У стилі прованс

ЦІКАВА Газета на вихідні

Таке панно додасть вашій кухні шарму і створить атмосферу домашнього затишку. Особливо ефектний вигляд матиме ця вишивка, виконана на сірому полотні.

Цибуля – абсолютно незамінний у кулінарії продукт, але її запах дуже в'їдається в руки. Щоб позбутися його, спробуйте протерти руки шматочком лимона, слабким розчином оцту або кухонною сіллю, а потім вимити з милом. До речі, у випадку, якщо ваші руки пахнуть рибою, це також допомагає.

ШПАРГАЛКА ДЛЯ ГОСПОДИНІ

Додайте оцет у пральну машинку!

Важко повірити, що стількома корисними властивостями володіє звичайний столовий оцет! Він додає блиску кахлю, дзеркалам і келихам, очищає крани і змішувачі від вапняного нальоту, в тандемі із содою ефективно відбілює раковину... Виявляється, буде не зайвим додати оцет під час прання речей

Оцет володіє пом'якшувачими властивостями, що особливо актуально при пранні речей із жорсткої або занадто щільної тканини.

Оцет — відмінний засіб для виведення плям. Обробіть плями від поту, жиру, деяких фруктів оцтом попередньо, а потім додайте ще 50 мл у відсік пральної машинки.

Усунути стійкі запахи, що в'їлися в одяг, наприклад запах поту, також допоможе ця рідина. Залитіть тільки у відділення для ополісувача 100 мл оцту.

Якщо ви періодично заходите до магазину секонд-хенду, напевно знаєте,

наскільки складно позбутися специфічного запаху цих речей... Оцет у туг стане у пригоді: ополосніть ним одяг після прання в звичайному режимі.

З ним можна спробувати навіть позбутися плям від іржі на одязі. Приготуйте кашку з оцту і кам'яної солі, увітріть її в пляму. Залиште на кілька хвилин, а потім виперіть річ, як зазвичай.

Крім того, додавати при пранні оцет корисно і для продовження терміну експлуатації пральної машинки: ціль не заведеться, а від вапняного нальоту на механізмах не зостанеться і сліду!

АКТУАЛЬНО

Тримаймо ноги в теплі!

«Здається, і мороз невеликий, а ногам чомусь холодно», — такі слова чуємо взимку від багатьох людей. У чому ж справа? Існує декілька основних причин переохолодження ніг

У тих, хто часто відчуває холод у нижніх кінцівках, навіть перебуваючи у приміщенні, що опалюється, наймовірніше, порушений капілярний кровообіг: кров погано циркулює по судинах і капілярах — тож ноги не встигають зігрітися. Нерідко це свідчить про наявність у людини таких недуг, як атеросклероз, вегетосудинна дистонія тощо, про низький вміст гемоглобіну у крові. Відчуття холоду в ногах може виникати у жінок при захворюваннях статевих органів, у підлітків у зв'язку з гормональною перебудовою організму.

Ще причина переохолодження ніг — це сидяча робота й просто малорухомий спосіб життя. Через це кров застоюється, погано циркулює. Щоб запобігти цьому, більше рухайтесь, займайтеся спортом, періодично робіть масаж стоп і гомілок, різні процедури, що гартують (наприклад, контрастний душ).

Стежте, щоб у взутті була устілка, бажано з товстого шару натурального хутра.

Неабияке значення має і те, як взуття ви носите. Головний принцип при його виборі — ноги мають бути в сухості і теплі, їх не повинно ніщо стискати. Вибирайте тепле, натураль-

не і просторе взуття. Ідеальний варіант взимку — це валянки, уги або чоботи з натуральної шкіри й хутра. Носити їх потрібно з теплими шкарпетками. Часто дівчатка, ставлячи на перше місце красу, віддають перевагу вузькому й елегантному взуттю, адже воно робить ноги більш стрункими, гарнішими. Однак небезпека в тім, що вузькі черевки й чобітки ускладнюють кровообіг, бо здавлюють ноги. Та й надягти теплі вовняні шкарпетки вийде далеко не завжди.

Стежте, щоб у взутті була устілка, бажано з товстого шару натурального хутра. Завдяки їй тепло значно краще зберігатиметься. Та й ногам буде набагато комфортніше.

Шкарпетки — обов'язково, можна навіть дві пари відразу: приміром, під низ одягнути бавовняні шкарпетки, а зверху — вовняні. Намагайтеся не носити синтетику. І пам'ятайте, що дві пари тонких шкарпеток набагато краще зберігають тепло, ніж одна пара товстих.

Дуже важливо ретельно просушувати взуття і шкарпетки перед виходом на вулицю. Після приходу додому витягайте устілки, кладіть їх на батарею. Саме ж взуття не варто складати в темне закрите місце (ящик, шафу тощо). Принаймні протягом кількох годин дайте йому просто постояти в теплом приміщенні.

ВАРТО ЗНАТИ

Як швидко перевірити якість прального порошку

Асортимент засобів для прання величезний. І часом вгадати з якістю порошку дуже складно: одні виводять плями, але залишають блистий наліт на темних речах, інші, призначені для кольорового одягу, просто освіжають, але не відперають як слід забруднення... Як же бути?

Щоб марно не витратити гроші, варто знати один простий трюк для визначення якості прального порошку.

Для цього слід розчинити у скляній воді 1 ст. л. порошку і помістити в цей розчин шматочок білка курячого яйця, звареного накруто.

Результати оцінюємо через добу. Якщо за цей час білок залишився неушкодженим — порошок низької якості. Білок пом'якшав і навіть почав трохи розчинятися — засіб підходить для прання кольорових речей і одягу з легкими забрудненнями.

Ну а якщо білок розчинився повністю — такий засіб ідеально підходить для прання білих і сильно забруднених речей!

Ось ще один експрес-тест. У потрібну кількість ємностей (в залежності від кількості зразків порошку) налийте по 50 мл теплої води, розчиніть в кожній по 1/4 ч. л. прального порошку і додайте в кожен посудину по 2 краплі зеленки, розмішайте і спостерігайте за кольором води.

У склянці з якісним відбілюючим порошком вода повинна втратити колір досить швидко, відповідно цим засобом можна (і потрібно) прати білі речі.

У склянці з якісним відбілюючим порошком вода повинна втратити колір досить швидко, відповідно цим засобом можна (і потрібно) прати білі речі.

ОГО!

Не просто взуття...

Чоботи-панчохи, Чоботи до коліна, Гумові чоботи, Ковбойські чоботи, Уги, Тімберленди, Чоботи гадлятори, Ботильйони, Ботильйони на танкетці, Dr. Martins, «Chelsea boots», Крокки, «Lita boots», Сандали гадлятори, Сабо, «Mules», Босоніжки, Монки, Лофери, Конверси, Оксфорди, Балетки, Сліпери, Мокасини, Топсайдери, Туфлі з конусоподібним каблучком, Туфлі д'Орсе із закритим задником, Туфлі з пасочком, Туфлі із T-подібним пасочком, Босоніжки з відкритим носиком, Босоніжки на танкетці, Босоніжки на широкому каблучку, Балетки на каблучку, Туфлі на шпильці, Туфлі з каблучком «ромочкою», Туфлі на прихованій підшви, Туфлі з відкритим носиком, Туфлі-човники на прихованій підшви, Човники, Мері Джейн, В'єтнамки

● КОЛЕСО ІСТОРІЇ

Клац! — і маєш на згадку фотографію, світлину, знімок, картку, відбиток, портрет і навіть полиця.

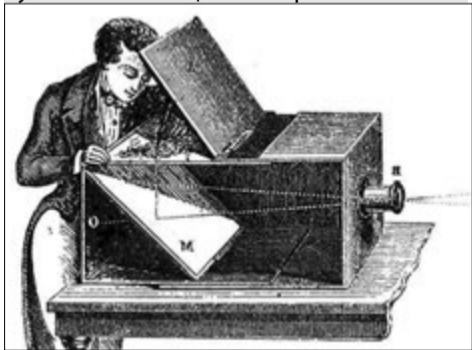
Мить прекрасна, зупинися! І відтворися

Яку еволюцію пройшов фотоапарат

Олександр ДУРМАНЕНКО

Сучасний світ неможливо уявити без зображень. Чого лише не понавидавали для їхнього отримання — спочатку звичайні фотографічні апарати, які поступово ставали досконалішими, пізніше — з миттєвою світлиною, цифрова техніка та мобільники з хитромудрими функціями для зручного «селфі» — фотографування самого себе. Порівнюючи минуле та сьогодні, бачиш, який дивовижний технологічний «стрибок» зробили винахідники. І про те, що нас чекає у майбутньому, залишається лише здогадуватися...

1. Прилад, з якого розпочалась історія фотографії. Камера-обскура (з латинської мови перекладається як темна кімната) була світлозахисною коробкою з отво-

ром у передній частині. Нею користувались художники, яким залишалося лише обвести та розфарбувати зображення реальної місцевості, що утворювалось на протилежній стінці, обтягнутій папером. Згодом камеру доопрацювали, вмонтувавши лінзу та додавши дзеркало. Усі сучасні пристрої для створення фотозображень за принципом дії є лише вдосконаленнями камери-обскури.

2. Найдешевша і наймасовіша фотокамера — Kodak Brownie. Саме такий вигляд мав прилад усім відомої фірми Kodak, що з 1900 року розійшовся тиражем у декілька мільйонів екземплярів і з якого розпочалась ера масового захоплення

світлиною. Перша модель лінійки, досить примітивне начиння якої містилось у корпусі з пресованого картону, коштувала 1\$. Наступні декілька були досконалішими і були теж недорогі — лише 2 \$. Саме це й

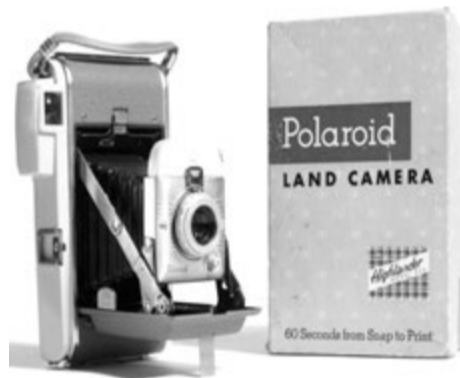
зумовило фантастичний успіх компанії та реалізацію її лозунгу — «Ви натискаєте на кнопку — ми робимо все інше».

3. Перша 35-міліметрова фотокамера. З цього апарата, котрий у 1925 році випустила німецька фірма Leica, розпочалась нова епоха у фототехніці (яка триває й досі). Такі фотокамери, що отримали назву малоформатні, містили всі сучасні елементи керування, різьбове кріплення об'єктива (з гарними оптичними

характеристиками), були надзвичайно оперативні в роботі та надійні. Саме з їх винаходом розквітла фотожурналістика, а сама назва «Лейка» стала синонімом камер такого типу.

4. Легендарний «Полароїд». Прилад, який здійснив мрію фотографів: через декілька хвилин після натиснення на кнопку можна було отримати готовий знімок. Од-

нак те, що легко описати одним реченням, насправді передбачало перетворення фотоапарата на маленьку лабораторію. Це вдалось американцю Едвіну Ленду, який у 1948 році продав першу камеру «Model 95 Polaroid», що створювала чорно-білі фото, в 1963-му — перший апарат для кольорових знімків, а в 1972-му — камеру SX-70 зі світлиною формату поштової листівки.

5. Найперший цифровий фотоапарат. У 1975 році компанія Kodak презентувала першу діючу камеру, що робила знімки в електронному вигляді та демон-

струвала їх через спеціальний прилад на екрані телевізора. При цьому камера важила майже 3 кілограми, один кадр за-

Експерти відмовились продовжувати роботу над проектом, оскільки не могли пояснити, для чого потрібні фотографії, які можна переглядати лише по телевізору.

писувалась на магнітну касету 23 секунди, а експерти відмовились продовжувати роботу над проектом, оскільки не могли пояснити, для чого потрібні фотографії, які можна переглядати лише по телевізору.

6. Найдорожчий сучасний фотоапарат у світі. Ця модель від фірми Hasselblad коштує понад 45000 доларів. За таку суму

виробник пропонує революційний високотехнологічний продукт із фантастичною роздільною здатністю у 200 мільйонів пікселів, надзвичайною деталізацією та передачею кольорів. Сферами застосування камери насамперед є предметна та студійна зйомка.

● УВАГА: ШЕДЕВР!

Ісус без бороди – на найдорожчій картині в історії

Минулого року полотно Леонардо да Вінчі «Спаситель світу» (на фото) продали на аукціоні Christie's за рекордні 450 312 500 доларів

Лія ЛІС

Отож ця картина, написана великим майстром близько 1499 року, стала найдорожчим предметом мистецтва із будь-коли проданих на торгах.

«Спаситель світу» (Salvator Mundi) – творіння, ймовірно, Леонардо да Вінчі, на якому зображено Ісуса Христа з каштановими локонами, без бороди, у лівій руці він тримає скляну кулю (при цьому вона не спотворює зображення), а права піднята у благословляючому жесті. За словами професора Мартіна Кемпа із Оксфорда, «Спаситель буквально тримає на долоні благополуччя планети та її жителів». Леонардо однозначно представляв Визволителя не божеством, а людиною (що доволі незвично для того часу) – без корони чи німба.

Замовником картини переважно називають короля Франції Людовіка XII. Надалі вона перебувала в зібранні володаря Англії Карла I та герцога Бекінгема. У 1900 році її придбав як роботу міланської школи один із найбагатших людей вікторіанської Англії баронет Фредерік Кук. На той час «Спаситель світу» був спотворений пізнішими записами і виправленнями: в епоху Контрреформації Христу прималювали традиційні вуса й борідку. У такому вигляді атрибутувати картину було настільки важко, що 1958-го спадкоємці Кука змогли реалізувати її на аукціоні Sotheby's лише за... 45 фунтів (60 доларів за тодішнім курсом).

У 2004 році ця робота була придбана фахівцем зі старих майстрів Робертом Саймоном та групою арт-дилерів. Твір відправили на реставрацію, в ході якої його вдалося розчистити від пізніших нашарувань.

– Я йшла додому і думала, що з'їхала з глузду. У мене тремтіли руки, – зізналася доктор Модестіні, яка першою під час «оновлення» картини зрозуміла, що працює з твором Леонардо да Вінчі.

Відтак ринкова вартість «Спасителя» злетіла, здавалось би, до небес. У 2013-му за 127,5 мільйона доларів полотно придбав російський мільяр-

– Я йшла додому і думала, що з'їхала з глузду. У мене тремтіли руки, – зізналася доктор Модестіні, яка першою під час «оновлення» картини зрозуміла, що працює з твором Леонардо да Вінчі.

дер Дмитро Риболовлев. Але через 4 роки на аукціоні Christie's її продали невідомому покупцеві вже за рекордні 450 312 500 доларів.

Збереглося близько 20 робіт-леонардеків на цей сюжет. Не виключено, що одна з них – суттєво зіпсований оригінал Леонардо, закінчений кимось із художників його майстерні. Хоча більшість фахівців вважають, що картина належить руці самого Леонардо да Вінчі.

Натомість Майкл Дейлі, директор ArtWatchUK, висловлює сумніви щодо автентичності полотна: на його думку, практично немає жодних доказів того, що Леонардо взагалі займався темою «Спасителя світу».

● ОЛЕ-ОЛЕ-ОЛЕ!

Шевченко задоволений, хоч із географією наплутав...

Вже цієї осені любителі футболу насолоджуватимуться абсолютно новим європейським турніром — Лігою націй УЄФА. Усі 55 єврозбірних розбили за рейтингом на чотири ліги — А, В, С і D. Жереб визначив суперником збірної України у лізі В збірні Чехії та Словаччини

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Логічне запитання — нащо цей турнір? Адже є справді престижні Чемпіонати світу та Чемпіонати Європи! Ліга націй УЄФА покликана замінити товариські матчі для європейських збірних «турнірним інтересом». Так, переможці чотирьох груп найсильнішої ліги А позмагаються за звання переможця усього турніру. Водночас чотири кращі команди кожного з чотирьох дивізіонів (з числа тих, що не потраплять на чемпіонат Європи 2020 року) розіграють по додатковій путівці на Євро! Простіше кажучи, Гібралтар, Сан-Марино та Фарерські острови цілком можуть вибороти путівку на Євро-2020 від ліги D у боротьбі з такими «грандами», як Люксембург, Ліхтенштейн чи Молдова.

Гірші команди кожної з груп в лігах А, В і С вилітатимуть в нижчу лігу. А кращі в групах В, С і D — зароблятимуть підвищення у класі. Тобто, якщо обійдемо чехів зі словаками — за два роки гратимемо серед грандів на кшталт Німеччини, Іспанії, Англії, Франції та Італії!

— Я задоволений жеребкуванням, — заявив головний тренер на-

«Якщо обійдемо чехів зі словаками — за два роки гратимемо серед грандів на кшталт Німеччини, Іспанії, Англії, Франції та Італії!»

ціональної збірної України Андрій Шевченко. — Словаччина і Чехія — хороші команди, які намагаються грати в комбінаційний футбол, тому нас чекають цікаві поєдинки. Обидві країни є сусідами України (вочевидь, Андрій Миколайович з географії у школі мав не більше трійки, але не будемо про це. — Авт.), тому вболівальникам буде легше добиратися на матчі».

Календар матчів за участю збірної України:
Чехія — Україна — 6 вересня 2018 року;
Україна — Словаччина — 9 вересня;
Україна — Чехія — 16 жовтня;
Словаччина — Україна — 16 листопада.

«Колись будемо і з німцями у «товарняки» грати».

Публікації, якими здивувала четвергова «Волинь-нова» за 25 січня, на 24 сторінках:

ВОЛИНЬ
НОВА

» Волинська Дюймовочка стала на рушничок щастя

» «Коли почали вмирати нещеплені, вчорашні відмовники побігли до поліклінік — і тепер звинувачують медиків з приводу черг...»

» «Дифтерія прийде обов'язково. Це не кір — це набагато гірше...»

» Крик болю із глибинки:

«Це знущання над нами, ми відрізані від світу!»

» «У 1942 році Леонід Кравчук із товаришем наколядували 40 карбованців» — перша згадка в пресі про першого Президента незалежної України

» Невідомі подробиці, як «брали» сотника Петра Гудзоватого: воєк не здався, а пустив собі кулю...

» Збулося прокляття — і панікадило впало під час освячення храму

» Яку погоду на 2018 рік прогнозує народний синоптик із Каменя-Каширського?

Дорогі читачі, щоб зустрічатися ТРИЧІ на тиждень, зверніться, будь ласка, до вашої листоноші — і вона оформить передплату!

Відтепер читаємо нас по-новому:

ВІСТОРОК — «Волинь-нова» (16 сторінок);	ЧЕТВЕР — «Волинь-нова» (24 сторінки);	П'ЯТНИЦЯ — «Цікава газета на вихідні» (16 сторінок).

А на сайті — volyn.com.ua — цілодобово!

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштово-відділенні України

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

1 місяць — 11 гривень

3 місяці — 33 гривні

6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

ТЕЛЕПРОГРАМА Кінозал

29 січня – 4 лютого 2018 року

1+1, ІНТЕР, ТРК «УКРАЇНА», СТБ, ICTV,
НОВИЙ КАНАЛ, МЕГА, 2+2, K-1, ZIK

ПОНЕДІЛОК, 29 СІЧНЯ

● СЛАБО?

А Руслана обливається водою цілий рік!

Одна з небагатьох українських знаменитостей, які на Водохреще ризикнули прийняти крижану купіль, — переможниця «Євробачення-2004». Щоправда, артистка зробила це не в ополонці, а виливши на себе відро холодної води на даху власного будинку. «Процедура» була знята на відео і викладена в соціальній мережі «Фейсбук»

Лія ЛІС

Купання на Водохреще Руслана вважає «не просто флешмобом з обливанням на морозі чи зануренням у студеному воді, а днем внутрішнього очищення, з якого все починається!» Два роки тому цього дня вона побувала на Святій Землі, і те, як почувала себе біля річки Йордан, здалося їй неймовірним. «У дитинстві на Водохрестя я завжди була в бабці в селі. І це теж було надзвичайно — бачити, як усі ми свято віримо і чекаємо справжнього очищення. Я і сьогодні чекаю на це... Щойно оберлася снігом, облилася студеною водою і відчула, що цей день дійсно особливий! Христос ся Хреще!» — поділилася емоціями зірка.

Струнка підтягнута співачка в купальнику продемонструвала чудову фізичну форму. Назвавши себе «нормальною українською амазонкою», почала обливатися з відра, примовля-

Фото з сайту rykarpattyia.org

Для більшості це «Бр-р-р!», а для зірки — радість.

Кажу всім: кидайте алкоголь, кидайте наркотику... це не драйв. Цей спосіб життя не для українців.

балет, за всіх, хто мене завжди підтримує, за моїх прихильників».

Руслана стверджує, що обливається холодною водою щодня, тому купання і обтирання снігом раз на рік для неї – не дивина. Артистка закликала українців робити так само, бо крижана купіль стимулює організм краще за будь-який допінг. «Кажу всім: кидайте алкоголь, кидайте наркотику... це не драйв. Цей спосіб життя не для українців», – наголошує співачка, і знімається, що, крім обливання, її ще добре заряджають озеро Молодості у Буковелі та гірські річки в Карпатах.

ючи: «За тата, а маму, за свого диво-собаку, за цей прекрасний день, за всіх друзів, за свою групу, за музикантів, за

ВІВТОРОК, 30 СІЧНЯ

1+1	06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	09:30, 10:50 «Чотири весілля»	12:20, 13:40, 14:50 «Міняю жінку»	16:00 Т/с «Я знову тебе кохаю»	17:10 Т/с «Нескінченне кохання»	20:30 «Секретні матеріали»	21:00 Т/с «Школа»	22:00 «Інспектор. Міста»	23:35 Т/с «Як уникнути покарання за убивство-2»
ІНТЕР	05:05 «TopShop»	05:35 Мультифільм	06:10, 22:30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини	07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером»	10:20, 12:25, 20:40 Т/с «Мереживо долі»	12:50 Х/ф «ГУСАРСЬКА БАЛАДА»	14:50, 15:45, 16:45 «Речдок»	18:00, 19:00 Ток-шоу «Стосується кожного»	20:00 «Подорожці»
УКРАЇНА	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною	07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	09:30 Зірковий шлях	11:40 Реальна містика	13:50, 15:30 Т/с «Півкроку до сім'ї»	18:00 Т/с «Перстень з рубіном»	19:45 Ток-шоу «Говорить Україна»	21:00 Т/с «На лінії життя»	23:30 Х/ф «РОБІН ГУД»	
НОВИЙ КАНАЛ	05:00 Абзац	06:49, 08:39 Kids Time	06:50 М/с «Драconi: Перегони безстрашних»	08:40 Серія трьох	10:30 Ревізор	13:30 Страсті за Ревізором	16:30 Таємний агент	17:40 Таємний агент. Пост-шоу	19:20 Суперінтуїція	21:00 Аферисти
СТБ	05:55 Т/с «Коли ми вдома»	07:50 «Все буде смачно!»	08:45 «Хата на тата»	12:15 «МастерШеф - 5»	15:25 «Містичні історії-7 з Павлом Костіциним»	17:30, 22:00 «Вікна-Новини»	18:00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»	20:00 «Наречена для тата»	22:40 «Давай поговоримо про секс 4»	
ICTV	05:35, 20:20 Громадянська оборона	06:30 Ранок у великому місті	08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти	09:15, 19:20 Надзвичайні новини	10:55 Антизомбі	11:55, 13:15 Х/ф «КОРАБЕЛЬ «МІСЯЧНИЙ ГОНЧИК»	15:00, 16:15 Т/с «Володимирська, 15»	17:35, 21:25 Скetch-шоу «На трьох»	23:40 Х/ф «ПІЛЬКИ ДЛЯ ТВОЇХ ОЧЕЙ»	
МЕГА	06:00 Бандитський Київ	07:20 Правда життя	08:20 Дика Шрі-Ланка	10:20 Наші	11:20 Скелетик	12:20 Органи на експорт	13:20 Україна: забута історія	14:10 Містична Україна	15:10, 21:40 Мистецтво виживання	16:00, 20:50 Скарби зі звалища
2+2	06:00 Мультифільми	08:00 Бушидо	10:00, 18:15 «Спецкор»	10:35, 18:45 «ДжеДА!»	11:05, 17:10 «Загублений світ»	12:05 «ДжеДА! Дайджест 2017»	15:20 Х/ф «ВЕЛИКИЙ СОЛДАТ»	19:20 Т/с «Зустрічна смуга»	21:20, 23:10 Т/с «Кістки 6»	
ZIK	06:20 «МульЗІК»	07:00 Перші про головне. Ранок	09:10, 15:15, 23:00 «Дзеркало історії»	10:10 «Завтра вже сьогодні»	11:35 «Житлобуд»	12:00 HARD з Влащенко	13:00 HARD з Влащенко. День	16:00 Гра в класику з Сергієм Рахманінін	17:00, 20:00 Перші про головне. Вечір	19:15 VOX POPULI
K-1	05:15 «Рецепти щастя. Нова історія»	05:50 «Спеція»	06:30 «TOP SHOP»	07:40 «Чи знаєте ви, що...»	08:20 «Файна Юкраїна»					

СЕРЕДА, 31 СІЧНЯ

1+1	06:30, 07:10, 08:10, 09:10 «Сніданок з 1+1»	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 16:45, 19:30 ТСН: «Телевізійна служба новин»	09:30, 10:50 «Чотири весілля»	12:20, 13:40, 14:50 «Міняю жінку»	16:00 Т/с «Я знову тебе кохаю»	17:10 Т/с «Нескінченне кохання»	20:30 «Секретні матеріали»	21:00 Т/с «Школа»	22:00 «Одруження наосліп 4»	23:35 Т/с «Як уникнути покарання за убивство-2»
ІНТЕР	05:10 «TopShop»	05:40 Мультифільм	06:10, 22:30 «Слідство вели... з Леонідом Каневським»	07:00, 08:00, 09:00, 12:00, 17:40 Новини	07:10, 08:10, 09:20 «Ранок з Інтером»	10:15, 12:25, 20:40 Т/с «Мереживо долі»	12:45 Х/ф «СМІШНІ ЛЮДИ»	14:50, 15:45, 16:45 «Речдок»	18:00, 19:00 Ток-шоу «Стосується кожного»	20:00 «Подорожці»
УКРАЇНА	06:30, 07:10, 08:15 Ранок з Україною	07:00, 08:00, 09:00, 15:00, 19:00, 23:00 Сьогодні	09:30 Зірковий шлях	11:40 Реальна містика	13:50, 15:30 Т/с «Півкроку до сім'ї»	18:00 Т/с «Перстень з рубіном»	19:45 Ток-шоу «Говорить Україна»	21:00 Т/с «На лінії життя»	23:30 Х/ф «РОБІН ГУД»	
НОВИЙ КАНАЛ	05:00 Абзац	06:49, 08:39 Kids Time	06:50 М/с «Драconi: Перегони безстрашних»	08:40 Серія трьох	10:30 Ревізор	13:30 Страсті за Ревізором	16:30 Таємний агент	17:40 Таємний агент. Пост-шоу	19:20 Суперінтуїція	21:00 Аферисти
СТБ	05:55 Т/с «Коли ми вдома»	07:50 «Все буде смачно!»	08:45 «Хата на тата»	12:15 «МастерШеф - 5»	15:25 «Містичні історії-7 з Павлом Костіциним»	17:30, 22:00 «Вікна-Новини»	18:00 Т/с «Коли ми вдома. Нова історія»	20:00 «Наречена для тата»	22:40 «Давай поговоримо про секс 4»	
ICTV	05:35, 20:20 Громадянська оборона	06:30 Ранок у великому місті	08:45, 12:45, 15:45, 18:45, 21:05 Факти	09:15, 19:20 Надзвичайні новини	10:55 Антизомбі	11:55, 13:15 Х/ф «КОРАБЕЛЬ «МІСЯЧНИЙ ГОНЧИК»	15:00, 16:15 Т/с «Володимирська, 15»	17:35, 21:25 Скetch-шоу «На трьох»	23:40 Х/ф «ПІЛЬКИ ДЛЯ ТВОЇХ ОЧЕЙ»	
2+2	06:00 Мультифільми	08:00, 13:05 «Спецкор»	10:35, 18:45 «ДжеДА!»	11:05, 17:10 «Загублений світ»	12:05 «ДжеДА! Дайджест 2017»	15:20 Х/ф «ВЕЛИКИЙ СОЛДАТ»	19:20 Т/с «Зустрічна смуга»	21:20, 23:10 Т/с «Кістки 6»		
ZIK	06:20 «МульЗІК»	07:00 Перші про головне. Ранок	09:10, 15:15, 23:30 «Дзеркало історії»	10:10 «Завтра вже сьогодні»	11:35 «Житлобуд»	12:00 HARD з Влащенко	13:00 HARD з Влащенко. День	16:00 Гра в класику з Сергієм Рахманінін	17:00, 20:00 Перші про головне. Вечір	19:15 VOX POPULI
K-1	05:15 «Рецепти щастя. Нова історія»	05:50 «Спеція»	06:30 «TOP SHOP»	07:40 «Чи знаєте ви, що...»	08:20 «Файна Юкраїна»					

● ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!

Не вмієш пекти хліба – пектимеш раків

Для наших бабусь і прабабусь це справді було великим соромом. Сучасні ж господині не мають потреби щотижня стояти біля печі, адже магазини пропонують величезний асортимент хлібобулочних виробів. Хоча... Якщо ви хочете бути впевненими у якості продуктів, маєте час і бажання потішити своїх рідних найрізноманітнішими видами хліба, приготованого власноруч, – наша добірка рецептів вам у цьому допоможе

ВІРМЕНСЬКИЙ ЛАВАШ

Цей прісний білий хліб у вигляді тонкого коржа популярний на Кавказі, в Індії, Туреччині, Середній Азії. Традиційно він печеться на внутрішній гарячій стінці печі – «тандира». Та за її відсутності можна спробувати приготувати його і в домашніх умовах: у духовці, а ще краще – на сковороді з антипригарним покриттям. Є два види лаваша: тонкий – вірменський і більш пишній – грузинський

Інгредієнти: 500 г пшеничного борошна, 1 ч. л. солі, 20 г свіжих або 8 г сухих дріжджів. Можна додати вершкове масло, але це не обов'язково.

Приготування. Трохи води змішати з дріжджами і поставити у тепломісці, щоб розчинилися. Коли в посудині підніметься «шапочка», додати решту води, сіль, розтоплене масло (можна і без нього, але з маслом лаваш смачніший), просіяне борошно і замісити тісто. Знову залишити все в тепломісці, щоб тісто піднялося. Далі розділити його на невеликі кульки – завбільшки 5–6 сантиметрів. Краще залишити їх, щоб вони підружилися, але якщо поспішаєте, то можна цей етап пропустити. На робочій поверхні, присипаній борошном, кожну кульку розкачати до товщини приблизно 1–2 мм. Намагайтеся розкачувати справді тонко, адже тісто має здатність стягуватися після проведення качалкою, а лаваш повинен вийти тоненьким. Випікати коржі слід на сухій, добре розігрітій сковороді (без олії) до появи плям і бульбашок. Як тільки на лаваші почнуть з'являтися дрібні бульбашки, за допомогою лопатки швидко переверніть його і обсмажте з другого боку. Щоб готові коржі не пересохли і не втратили свого особливого смаку, їх треба перекинути на суху дерев'яну дошку і скропити водою, трохи згодом скласти стосиком, немов млинці.

БАГЕТ

В усьому світі надзвичайно популярний традиційний французький довгий тонкий батон

Інгредієнти: 400 г борошна, 250 мл води або молока, 1 пакетик сухих дріжджів, 2 ч. л. цукру, 1 ч. л. солі, 2 ст. л. олії, 1 яйце.

Приготування. Розводимо дріжджі в теплій воді (чи молоці), додавши цукор. Хвилин через 10 додаємо сіль, олію і, поступово підсипаючи борошно, замішуємо м'яке тісто. Гарно його відбиваємо на столі і залишаємо в тепломісці на годину. Тісто має збільшитися в об'ємі. Ділимо його на 2 частини, формуємо багети, викладаємо їх на присипане борошном деко, робимо гострим ножом косі надрізи, змащуємо яйцем. Випікаємо в попередньо нагрітій духовці близько 30 хвилин: спочатку хвилин 5–7 при 230°C, решту часу при 200°C. Кожні 5–10 хвилин необхідно відкривати духовку і збризкувати багети й деко водою, щоб отримати хрустку скоринку. Готові багети обов'язково укутати в рушник і дати трохи постояти.

МЕДОВИЙ ХЛІБ З ГІРЧИЦЕЮ У ХЛІБОПІЧЦІ

М'який ледь солодкуватий хліб має пікантний гірчичний післясмак, золотаву тоненьку скоринку. Можна скористатися цим рецептом і для випікання у звичайній духовці або у печі

Інгредієнти: 370 г борошна пшеничного, 1 ч. л. солі, 3 ст. л. меду, 2 ст. л. масла вершкового, 1 ч. л. сухої гірчиці, 100 мл води, 130 мл молока, 2 ч. л. сухих дріжджів.

Приготування. У ємність хлібопічки насипаємо дріжджі, борошно, сіль, додаємо мед, масло та гірчицю. Вода й молоко мають бути ледь теплими. Виставляємо режим «основний», розмір «середній», скоринка – за бажанням, найкраще – «середня». По завершенні випікання хліб дістаємо з хлібопічки, ставимо на решітку або дерев'яну поверхню, накриваємо рушником і даємо охолонути.

ДОМАШНІЙ

Широка скибка свіжого запашного хліба смакуватиме і з борщем, і з салом, і навіть зі склянкою молока

Інгредієнти: 900 г борошна пшеничного, 1 пакетик сухих або 50 г свіжих дріжджів, 0,5 л води, 1,5 ст. л. цукру, 1,5 ч. л. солі, 3 ст. л. олії.

Приготування. У теплу воду всипати дріжджі, цукор, сіль. Коли дріжджі розчиняться, додати просіяне борошно, влити олію і замісити не дуже круте тісто, але й не м'яке – щоб від рук відлипало. Тісто покласти в поліетиленовий пакет і помістити в холодильник на годину. Увімкнути духовку на 150 градусів. Тісто дістати з пакета, добре обім'яти, розділити на дві части-

ни, сформувати буханці. Деко застелити пекарським папером, покласти хлібини і поставити в розігріту духовку хвилин на 45. Коли верхня скоринка злегка підрум'яниться, проткнути буханець зубочисткою. Якщо вона залишиться сухою – хліб готовий. Діставши з духовки, накрийте рушником, поки охолоне.

ХЛІБЦІ ФРАНЦУЗЬКІ

Хлібці з багатшаровою посипкою із насіння і трав чудово підходять як закуска

Інгредієнти: для тіста – 1 скл. пшеничного борошна, 0,5 ч. л. сухих дріжджів, 100 мл

води, 1 ч. л. меду, 2 ст. л. олії; для посипки – 2 ст. л. олії, мак, кунжут, паприка, насіння льону, базилік сушений, кмин.

Приготування. Із вказаних продуктів приготувати тісто, залишити на годину в тепломісці. Коли підрухається, розкачати його в пласт завтовшки 3 міліметри, змастити олією та посипати насінням і травами. По посипаних коржах пройтися качалкою, щоб насіння втиснулося в тісто, після чого порозрізати на смужки і залишити їх на 20–30 хвилин, а тоді поставити випікатися в розігрітій духовці при 180 градусах протягом 15–20 хвилин.

ЧІАБАТТА

Особливістю цього італійського хліба є хрустка скоринка і м'якуш з великою нерівномірно розподіленою пористістю

Інгредієнти: 650 г борошна пшеничного вищого ґатунку, 300 мл води, 30 г свіжих дріжджів, 30 мл оливкової олії, 1,5 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру.

Приготування. Дріжджі розчинити в 50 г ледь теплої води, додати цукор. Поставити в тепле місце на 1 годину. У 250 мл теплої води всипати сіль. У просіяне борошно влити опару і воду з сіллю, оливкову олію. Замісити м'яке тісто, але при цьому воно не повинне прилипати до рук. Покласти його в посудину, накрити рушником і поставити в тепле місце на 1,5–2 години (має за цей час збільшитися в об'ємі удвічі). Тісто викласти на стіл і розрізати навпіл. З кожного шматка сформувати хлібини завдовжки близько 30 см. Деко рясно посипати борошном, викласти буханці на великій відстані один від одного, посипати борошном, накрити рушником і поставити в тепле місце на годину чи трохи більше (поки знову збільшиться у два рази). Поставити деко в розігріту до 200–230 градусів духовку і випікати до світло-золотистого кольору. Після випічки хліб накрити рушником і дати постояти близько 30 хвилин.

● ІЗ ГЛИБИНИ ДУШІ

Звідки беруться справжні жінки?

Він побачив її вперше багато років тому і відразу зрозумів, що пропав. Зрозумів, що дозволить їй усе: вона буде вити з нього мотузки, вередувати, тупотіти ногами, а він — тільки щасливо посміхатися у відповідь. Тому що вона — Жінка всього його життя. І нехай поки вона важила всього 3 кілограми 500 грамів (так було написано в метриці) — це була Вона. Його донечка

Ірина АГЄЄВА

Сьогодні він видає її заміж. Ось вона сидить — така гарна, така щаслива. Зовсім скоро зазвучить їх улюблений Hotel California — і він знову буде танцювати зі своєю дівчинкою. Вона обійме його за шию і пригорнеться до щок — так, як робила це щоразу, коли звучала Пісня. Він добре пам'ятав їхній перший танець — у неї була температура, вона вередувала, він узяв її на руки на маленькій кухні, де по радію передавали Eagles. Вона була в рожевих колготках і смішний футболці з Міккі-Маусом — їй було всього 3. Він чув, як б'ється її маленьке серденько, а вона знала, що він поруч і все буде добре. Так і заснула на його руках — а вранці температури як не було.

Він завжди знав, що вона гарна. Він не втомлювався повторювати їй про це — навіть тоді, коли вона хворіла на вітрянку і була вся в зелених цятках, коли в пориві підліткового бунту виголила налісо півголови, коли була застуджена і хлюпала носом... І тепер він точно знає: ні один глянцеви журнал у світі зі своїми вигаданими стандартами не змусить її сумніватися у своїй красі.

Вона народилася в любові. Тоді він дуже любив її маму і не міг уявити, що колись «непримиренні протиріччя» розведуть їх врзнібіч. «Непримиренні протиріччя» — так дружина написала в заяві про розірвання шлюбу. Але їм вдалося розлучитися красиво — не стали друзями, але і посуд не ділили. Він завжди поважав свою колишню і був вдячний їй за все, особливо за доньку. Вони так і залишилися люблячими батьками — просто перестали жити в одній квартирі. А тепер його дівчинка знайшла свою любов. І він сподівався, що справжню.

Як здорово вони проводили свої вихідні! Він навчив її всьому, що вмів сам — плавати, їздити на машині, стріляти з рушніці та ловити рибу. Він став її провідником у невідомому чоловічому племені — брав із собою на футбол, у гараж, на картинг. Після цих походів йому доводилося відповідати на купу питань: а чому дядя Міша лисий? а куди від дяді Колі пішла дружина? а чому дядько Льоша — професор, а працює таксистом? Але тепер він упевнений: вона багато чого зрозуміла про чоловіків із тих несерйозних дитячих бесід.

Він був поруч із нею завжди — і в смутку, і в радості. Він першим дізнався про те, що її призначили головною Сніжинкою на ранку, що їй дали сольну партію в шкільному хорі, що її твір зайняв перше місце на міському конкурсі і що Макс з 11-го класу запросив

До сліз: «Татусю, я тебе люблю!»

Він ніколи не шкодував для неї поцілунків і обіймів, бо вважав, що зіпсувати і розпестити ними дочку неможливо. І виявився правий.

її в кіно. А скільки разів вона плакала в нього на плечі, обливаючи сльозами нову сорочку! Приводів завжди вистачало: Павлик зі старої групи подарував квіти Оленці, у Марійки з 10-А ноги довші, і на екзамені всього два бали не вистачило! Але вона завжди знала, що на світі є принаймні один чоловік, на якого завжди можна покластися, — її батько.

Що б вона не накоїла, він ніколи не підвищував голосу і тим більше не кричав на неї. Він багато чого міг сказати без слів — одним рухом брів, а іноді навіть однією бровою. Він завжди був у курсі її повсякденного життя: знав, хто стоїть із нею зазвичай у парі в дитячому садку, чому вона посварилася зі шкільною подругою, що вчора сказав викладач про її курсову і коли ж нарешті бос зрозуміє, який вона цінний співробітник.

Він навіть іноді давав їй поради, як одягнутися, і вважав, що чоловіків даремно звинувачують у некомпетентності з цього пи-

тання. Жінки ж (що б вони там не говорили) одягаються не тільки для себе. А хто, крім батька, може точно сказати, чи приверне чоловічу увагу поєднання шароварів і косухи?

У них були свої таємні ритуали — тільки для двох. Код 1 означав похід у кіно, код 2 — свято ласунів в улюбленому кафе, код 3 — шопінг у книжковому магазині. Коли вона була маленькою, він ніколи не відмовлявся від участі в дівочих іграх, адже з допомогою ляльок можна розповісти про найскладніші моделі сімейних стосунків і способи вирішення конфліктів.

А коли вона залишалася у нього на вихідні, він завжди готував свої фірмові млинці з вишневим варенням. І зараз готує, а вона уминає їх, забуваючи про те, що на дієті. Млинці він освоїв не відразу, спочатку годував її бутербродами. Зате якими — як у тій рекламі «Тато може!»

Він часто дарував їй квіти — просто так, без жодного приводу. Вона підносила букет до обличчя, вдихала його аромат і щасливо шепотіла: «Татусю, я тебе люблю!» І дорожчого за ці слова немає нічого. Він ніколи не шкодував для неї поцілунків і обіймів, бо вважав, що зіпсувати і розпестити ними дочку неможливо. І виявився правий.

Все, час! Ось уже звучить пісня. Вона йде до нього — справжня Жінка, яку міг виховати тільки він — люблячий Батько.

● ТАК НІХТО НЕ КОХАВ

«За що ж це я через тебе увесь на зозулинець звівся!»

Дід Любимененепокинь

Іван ДРАЧ, видатний поет, лауреат Шевченківської премії (1976) і Державної премії СРСР (1983), Герой України (2006)

*Зачучерілий. Запліснявілий.
На хазяйстві одна коза,
І та на нього покрикує,
А худюща — сама сльоза.
Тримає на збитому прикорні
Дідову горду планиду,
Тримає планету на прикорні,
Тільки не подає виду.*

*Чого він по ночах нипає,
Тиняється все по узліссі,
Горбець у нього ночеує,
За всім назиряє у стрісі,
Собака був, розрахувався,
Перейшов на тверду зарплату,
Горбець-молодець доглядає
І козу, і діда, і хату.*

*Дід дивні трави назбирає,
Де правду кують зозулі,
Там вони родять зозулинець,
Великий такий, на півдулі.
Того й наука не відає,
Як зозулі зозулинець родять,
По те по зозулине зіллячко
Вночі молодиці приходять.*

**Того й наука не відає,
Як зозулі зозулинець
родять,
По те по зозулине
зіллячко
Вночі молодиці
приходять.**

*Щоб не назирила Текля,
Язиката така просторіка,
Беру ж таки не для кума,
А для свого ж беру чоловіка.
Дід корінця трохи вділить,
Трохи-таки прибреше,
До нього, дивись, опівночі
Вже з піврайону чеше.*

*А вчора бачила Ганьку,
Оту, що вийшла за прокурора,
Йй-бо, несла цілу баньку,
Казала мені, що хвора.
Вона ще своєю спідницею
П'ятьох пужарних накриє,
А він уже, кажуть, підтоптаний,
«Харковом» голову бриє.*

*А дід щось товче у ступці,
Розводять на первакові,
Можна й на чистому спирті,
Де там — на буряковій.
Кажуть, Онассіс дізнався був,
Заслав сюди агентуру,
Та дід йому, хитра бісота,
Підсунув не ту мікстуру.*

*Чим підірвав у корені
Одну стратегічну нараду.
Дід вже пускає бісики,
Любисточок тре на церату:
— Якби Жакеліпа приїхала —
Вділив би для молодиці,
А тому — то дідька лисого,
Не варт він моєї гузниці!*

*Вночі коло нашого діда
Машини дирчать півроку.
Напитувачі здалеку
Були, кажуть, з Владивостока,
Хотіли зозулинець виміняти
На, як його, — на женьшеня,
Та дід їм півпальця здачі —
Мала, каже, у вас кишеня.*

*Той дід тільки зверху пліснявий
А так — багатий до сказу.
Не одну, кажуть, книжку має
І на хату, й на оцадкосу.
Не одна уже б молодиця
І козу б його подоїла,
Та тільки йому й горбцеви
Бабота ота без діла.*

*Бо там, аж на тому березі,
Бо там, аж на тому боці,
Живе кума його Текля
І діда не має ні в оці,
Не те що в своєму серці,
А навіть і не в печінці,
Як би ото вже годилося
Вічній сварливій жінці.*

*Вона три весілля справила —
Три рази була овдовіла.
У неї дітей і внуків,
Що пражі у мотовила.
У кого бучні весілля,
У кого тяжкі похмілля —
Нічого не помагає
Чортове приворот-зілля!
Дід три війни з-за неї
Був конюхом на батареї,
Дід, було, так під'їхав,
Аж трісли попруги і шлеї,
Вона ж розбила макітру,
І плюнула проти вітру,
І, як гранату, шпурнула
Його сватацьку півлітру.*

*Землю змагають грози.
Шугають атомні птиці.
До смерті уже три чисниці,
А дід все грозить молодиці:
— Йй-богу, уже не витримаю,
Підсиплю їй чемериці!
За що ж це я через тебе
Ні разу весь вік не женився,
За що ж це я через тебе
Увесь на зозулинець звівся! —*

*Падають в приворот-зілля
Сльози тяжкі старечі,
Сльозами найкраще розводити
Зілля оте, до речі!*